

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

BRASSERIE - RESTAURANT
SINDS 1916
KORDERIJNK

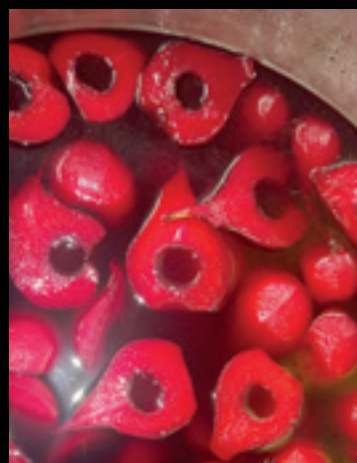
Uitgave ter gelegenheid van het 100-jarig jubileum van Brasserie Restaurant Korderijnk

100 JAAR

100 JAAR

- 5 Voorwoord
Jos Penninx
- 6 Hoe vier je nu eigenlijk een 100-jarig jubileum?
Rogier Korderijnk
- 10 Tijd om even uit te stappen
Ruud le Sage

Korderijnk sinds 1916

- 11 Inhoudsopgave
- 12 Korderijnk sinds 1916 - In woord en beeld

Gewaardeerde relaties aan het woord

- 68 Koninklijke Horeca Nederland
- 69 SNP Adviseurs
- 70 Oudheidkundige Kring Voorst
- 71 Billard Wilhelmina
- 72 Groothedde Vaassen
- 73 Brand Bierbrouwerij
- 74 Sponsors

COLOFON

Dit magazine is een uitgave van de familie Korderijnk ter gelegenheid van het 100-jarig jubileum van Brasserie Restaurant Korderijnk, Twello.

Het magazine is te koop voor € 7,50. De opbrengst komt ten goede aan de jeugdafdelingen van de scouting-verenigingen van Twello: De Vundelaar en Gelre Groep.

© 2016 Familie Korderijnk, Twello

Research en redactie

Ruud le Sage, Tales & Targets

Fotografie

Familie Korderijnk
Meneer Janssen

Vormgeving

Maike Korderijnk

Drukwerk

PreSize, Roosendaal

Auteursrecht

Op alle informatie in deze jubileumuitgave rust auteursrecht. U kunt contact met de familie Korderijnk opnemen voor nadere informatie over het gebruik van het materiaal.

Disclaimer

We hebben datgene gedaan wat redelijkerwijs van ons verwacht mag worden om de rechten van andere auteursrechthebbenden te regelen. Bij vragen hierover kunt u zich uiteraard tot ons wenden.

100 jaar Korderijnk: een BEGRIP

De toevoeging ‘Brasserie Restaurant’ is eigenlijk niet nodig. Want als iemand in Twello en wijde omgeving zegt “We gaan naar Korderijnk”, dan is dat klare taal. Kort, krachtig en duidelijk voor iedereen. Het begrip ‘Korderijnk’ staat voor mij ook synoniem voor ‘Waardering’. Dit schrijf ik bewust met een hoofdletter. Waardering voor een schitterend familiebedrijf dat dit jaar (2016) zijn 100-jarig jubileum viert. En waardering voor de sociale inborst van de familie Korderijnk: van oudsher was en is deze al aanwezig. Dit uit zich onder meer in de speciale aandacht voor Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen. Met warmte. En met het hart op de juiste plek.

Wat mooi om te zien wat Korderijnk in dit jubileumjaar zelf allemaal onderneemt om zijn 100-jarig bestaan te vieren. Zelf vond ik het enorm leuk om te zien hoe jonge inwoners ‘etiquette-les’ kregen (lesdiner 2016). Om de woorden van Korderijnk zelf te gebruiken (Facebook): 100 jaar Korderijnk vier je met de jeugd van Twello!

Deze jubileumuitgave is wat mij betreft dan ook de ultieme plek om ‘Brasserie Restaurant Korderijnk’ te laten eren. Want op 10 november jl. mocht ik de familie Korderijnk al persoonlijk feliciteren met een bijzondere Koninklijke onderscheiding: het predicaat Hofleverancier. Daarmee mag ‘Brasserie Restaurant Korderijnk’ voortaan het Koninklijk Wapen en de titel ‘Bij Koninklijke Beschikking Hofleverancier’ voeren. Vandaag, 1 december, werd het bijbehorende wapenschild onthuld.

Namens het bestuur van de gemeente Voorst feliciteren wij ‘Korderijnk’. Vanaf vandaag een KONINKLIJK BEGRIP in de gemeente Voorst en haar wijde omgeving.

Van harte gefeliciteerd!

Jos Penninx
burgemeester gemeente Voorst

Hoe vier je nu eigenlijk een 100-jarig jubileum?

Dat vroegen wij ons dus ook af!

Het thema voor dit jaar, 100 jaar Korderijk vieren we met het dorp, komt natuurlijk niet zomaar uit de lucht vallen. Ongeveer twee jaar geleden waren er twee vakantiegangers bij ons aan het dineren. Het viel ze op dat we bijna 100 jaar bestaan en ze maakten de opmerking: 'Dan bent u mede verantwoordelijk geweest voor de vorming van Twello!' Wauw.. was onze eerste gedachte, een mooi compliment. Even later hebben wij dit genoteerd en zodoende was ons thema geboren. In 2014 werd een aantal data in ons jubileumjaar gereserveerd en de ideeën kwamen al snel.

Korderijk in hardcore-stijl

Om te beginnen vonden wij dat eerst onze medewerkers aan bod kwamen. Iedereen die dit jaar bij ons werkte mocht zeven vrienden uitnodigen voor een pracht-feest. Op 4 maart was het dan zover, geluidsinstallatie namens Brand Bierbrouwerij gesponsord gekregen, DJ geregeld in Breda via mijn zus en om 20.30 uur ging de zaal open. Samen met 184 jongelui hebben we tot in de kleine uurtjes met z'n allen veel plezier gehad! Een van de hoogtepunten was toch wel de speciale remix, die Tom Pijnappel voor ons gemaakt had. Korderijk in hardcore-stijl.... Bizar gaaf!

3-Gangenconcert

Op 8 maart stond het volgende event alweer gepland. 2x per jaar organiseren wij een lunchconcert op een dinsdagmiddag in maart en oktober. Volgens traditie nodigen wij in maart altijd het salonorkest 'Abraham Gezien' uit om te komen spelen. Dit jaar hebben wij

ervoor gekozen om beide lunchconcerten in een jubileumjasje te gieten. Voor € 18,50 kon men een kaartje kopen waarbij men een driegangenvlucht geserveerd kreeg en waarbij alle drankjes inbegrepen waren! Uiteindelijk hebben wij deze dag ruim 100 gasten mogen ontvangen. Altijd fijn om zoveel mensen een plezier te kunnen doen.

Sixties & Seventies

zo mei, mijn verjaardag, zin in een feestje! Dus van alles bedacht maar we kwamen er niet uit. Toen kwam Eric Brouwer, ondernemer uit Twello, met het lumineuze idee om een 'Sixties & Seventies Party' te organiseren. Zo gezegd zo gedaan, met als insteek ons 100-jarig jubileum. Als eerste trad Lovin' End op, een geweldige band uit Deventer, en daarna stonden The Clarks uit Den Haag op het podium. Een prachtige avond met veel publiek dat zo enthousiast was dat we besloten dit event een vervolg te geven op 27 november aanstaande.

Het etiquette-lesdiner

Een hele speciale periode, dit jaar. Toen ik en mijn zus op de basisschool zaten, organiseerden mijn ouders het etiquette-lesdiner voor de zesde klas. Ik herinner me het nog als de dag van gisteren, wat was ik zenuwachtig. Doe ik het wel goed, wie wordt mijn tafeldame enz. enz... Onze kinderen zijn inmiddels 12 (Lucy) en 8 jaar (Ferris). Nathalie en ik brachten onze dochter destijds samen naar groep 1 en gelijk werd ik gevraagd of we weer een lesdiner gingen organiseren, net zoals mijn ouders dat destijds hadden gedaan. Natuurlijk! Wij beschouwen het als onze bijdrage als ouders aan de school. Na afloop van het lesdiner in 2015 kwam het idee om in 2016, voor alle groepen 8 van alle basisscholen in Twello,

het lesdiner te gaan aanbieden. Grote dank aan SNP accountants en de Rabobank voor het mede mogelijk maken ervan. Deze twee sponsors vonden het zo'n mooi idee dat zij de helft van de kosten voor hun rekening hebben genomen.

Alle scholen ingelicht en iedereen enthousiast. De juffen en meesters hebben op school etiquette-lessen gegeven naar aanleiding van ons lesmateriaal. 24 mei de Martinusschool, 25 mei de Kleine Wereld, 26 mei de Oase, 30 mei de Wingerd en 31 mei de Hietweide op bezoek gehad. 174 leerlingen en begeleiding hebben hun uiterste best gedaan om alle tafeletiquette netjes in de praktijk te brengen tijdens het vier gangen diner. IEDEREEN GESLAAGD! Allemaal een diploma. Super!

het café

Feesten voor ons mooie dorp

Op het moment dat wij ons thema hadden en data gingen noteren in onze agenda, kwam het idee om iets voor vrijwilligers te gaan doen. Elke vrijwilliger is verantwoordelijk voor de vorming van ons mooie dorp. Maar in welke richting moeten we het nu zoeken was de gedachte. Er zijn er zoveel in Twello! Het is gewoon onmogelijk om voor iedereen een feest te organiseren. Na een tijdje kwam het idee: de zorg. Steeds meer instanties in de zorg draaien op vrijwilligers en laten we hen maar eens verwennen was ons idee.

Vrijdag 22 juli was het zover: Het vrijwilligersfeest. 200 gasten van de Zonnebloem, het Rode Kruis, Casa Bonita, Mens & Welzijn en Trimenzo waren aanwezig. Een vrolijke bedoening van 14.00 tot 17.30 uur,

dansen op de muziek van Jan Mulder, gezellig borrelen, hapjes erbij en kletsen met elkaar op het terras en met als klap op de vuurpijl een verrassingsoptreden van Jaques Herb. Op het eind nog met de laatste gasten en Ferris & Lucy op de dansvloer gestaan. Wat een dankbare middag!

Trossen Los

Dinsdagmiddag 25 oktober. Het lunchconcert stond weer op het programma, en ook deze maal als jubileumeditie. Ruim 120 gasten waren van de partij. Het shantymusiek "De Trossen Los" uit Twello verzorgde ditmaal de vrolijke klanken tijdens de warme lunch. Het blijft bijzonder hoe blij je heel veel mensen op dinsdagmiddag kunt maken.

Precies 100 jaar Korderijnk in Twello

Op naar 10 november, precies 100 jaar Korderijnk in Twello.

Op 4 Januari 2016 serveerden wij een lunch met gebakken bloedworst. Een van de gasten aanwezig vroeg mij of de bloedworst uit Twello kwam. Nee, was mijn antwoord en dat vond hij bijzonder jammer. Wat zou het toch leuk zijn om eten uit de streek geserveerd te krijgen met een stukje tekst en uitleg, "daar moet je eens wat mee doen", zei hij toen. Genoteerd! Het oudheidkundigdiner vindt hier zijn oorsprong.

In een aantal gesprekken met de Oudheidkundige Kring Voorst (O.K.V.) hebben wij samen deze unieke avond uitgewerkt. Op 10 november was het dus zover, In drie blokken van tijd, 1900-1930 / 1930-1970 / 1970-2016, werd de ontwikkeling van de Stationsstraat en omgeving in beeld en tekst gebracht en hebben wij steeds drie gerechten geserveerd uit deze tijd, van originele recepten uit de buurt. Van Kruudmoes tot Rendang en van Reuzel tot Pompoensoep, van alles kwam voorbij, toetje erbij en men heeft tien amusegangen gedineerd. Toen wij dit diner bekend maakten, was de belangstelling zo enorm dat wij een tweede avond op 11 november hebben georganiseerd. Beide avonden waren compleet

uitverkocht. Het was een hele bijzondere ervaring, waar we met veel genoegen op terug kijken. Hele grote dank aan de O.K.V. voor hun hulp en inzet deze avond.

Nu werken we toe naar 1 december. De dag van onze receptie is ook de dag dat mijn ouders 49 jaar getrouwd zijn. En het is de dag waarop onze speciale jubileumglossy in de verkoop gaat, waarvan we de opbrengst gaan schenken aan de beide scoutingverenigingen in Twello. Deze schenking mag alleen gebruikt worden voor activiteiten binnen de jeugd van de scouting. Want de jeugd heeft de toekomst!

Het was een bijzonder mooi jaar. Op naar hopelijk nog eens 100 jaar Korderijnk in Twello.

Namens de familie Korderijnk,

Rogier Korderijnk

Ruud le Sage
eigenaar Tales & Targets

Korderijnk Hofleverancier, een blijk van 'bewezen' kwaliteit in gastvrijheid

Tijd om even uit te stappen...

Bronnen

- Archief familie Korderijnk
- Diverse gesprekken met de familie Korderijnk
- Deventer Courant
- Deventer Dagblad
- Gemeentearchief Voorst, Twello
- Historisch Centrum Overijssel (HCO), Zwolle
- 'Old Twello, het dorp door de jaren heen', Oudheidkundige Kring Voorst (1995)
- Kamer van Koophandel, Utrecht
- Stadsarchief en Athenaeum bibliotheek (SAB), Deventer
- Voorster Nieuws
- Wikipedia

Toen ik eens in de trein Twello passeerde, viel mijn oog op het fraaie 'Stationskoffiehuys' Korderijnk. Wat een plaatje... 'Sinds 1916', stond trots op de gevel. Op de terugreis stapte ik uit en maakte kennis met het sfeervolle horeca-etablisement en de gezellige familie die het al een eeuw lang leidt. Ik werd geraakt door de warme, persoonlijke aanpak en wist het zeker... Dit bijzondere bedrijf verdient bij het 100-jarig jubileum een uitzonderlijke bekroning.

In het jaar erna hebben we de rijke historie van het familiebedrijf verkend. In alle oprechtheid heeft de familie verteld over de vele gebeurtenissen en evenementen die er door de eeuw heen plaatsvonden en die mede de geschiedenis van Twello en omstreken hebben bepaald. Want het familiebedrijf is als 'gastheer' nauw met de groei en bloei van deze mooie streek verweven. Aanvullend onderzoek in het gemeentearchief staafde deze inzichten. Uiteindelijk besloot de familie om het gehele verhaal, ondersteund met de vereiste financiële gegevens, te bundelen en een aanvraag voor het predicaat 'Hofleverancier' in te dienen.

Het Hofleverancierschap is slechts aan enkele honderden bedrijven in Nederland toegekend en wordt door

de Koning persoonlijk 'ge Gund'. Op basis van het complete dossier, de 'naam en faam' van het bedrijf en de uitgebreide adviezen van gemeente, provincie en diverse instanties 'wikt en beschikt' de Koning. En zijn oordeel is onherroepelijk. Groot was dan ook de vreugde bij de familie toen burgemeester Penninx tijdens het jubileumdiner van 10 november, precies 100 jaar na oprichting, bekendmaakte dat het de Koning heeft behaagd aan Korderijnk het predicaat 'Hofleverancier' toe te kennen.

Zo'n Koninklijke eretitel brengt natuurlijk ook verplichtingen met zich mee... Want men moet de verworven reputatie als 'gastheer' blijven waar maken. Maar wie, zoals tal van generaties uit de wijde omgeving, wel eens bij Korderijnk te gast is geweest, weet dat dit altijd het bijzondere karakter van het familiebedrijf is geweest. De bekroning is dus een blijk van 'bewezen' kwaliteit in gastvrijheid. In het verleden én voor de toekomst. Als ik nu vanuit de trein naar Korderijnk en het wapenschild 'Hofleverancier' aan de gevel kijk, is 'het plaatje' eigenlijk helemaal compleet. Tijd om even uit te stappen... Gaat u mee?

Stamboom van het familiebedrijf Korderijnk

Korderijnk sinds 1916 in woord en beeld

rond 1900	Een prachtige buitenplaats voor echte rustzoekers	12
1900 - 1910	Een gezellig 'Stationskoffiehuys' met een statige uitstraling	14
1910 - 1916	De timmerman-meesterknecht wordt 'verlofhouder'	16
november 1916	Het bescheiden begin van een rijke familietraditie	18
1916 - 1920	In 'Café Korderijnk' wisselt men standpunten en ideeën uit	19
1920 - 1925	Een nieuwe toneelzaal voor het bloeiende verenigingsleven	20
1925 - 1930	Een modern, multifunctioneel zalencomplex om de hoek	22
1925 - 1930	"Alles tezamen bracht er recht de feestelijke stemming in"	24
1930 - 1940	Dit is een plek waar een ieder zich gewoon thuisvoelt	26
de jaren '30	Een trotse familie in beeld	28
1920 - 1940	Een grote exportslachterij achter het Stationskoffiehuys	30
1940 - 1945	De Duitse bezetting krijgt steeds meer gevolgen	32
1940 - 1945	De oorlog is voorbij, maar zal hem blijven achtervolgen	34
1940 - 1945	Al die tijd een grote plaats in het gemeentelven	36
1945 - 1955	Het drukbezochte café wordt een echt biljartbolwerk	38
1950 - 1955	Met de tijd meegaan is een eerste vereiste voor den zakenman . .	40
1955 - 1965	Stralend middelpunt van feestavonden en sportwedstrijden	42
1965 - 1970	Verbouwen met respect voor het monumentale verleden	44
1970 - 1975	Winning-mood	46
1970 - 1980	Eindelijk weet hij het verleden achter zich te laten	48
1970 - 1975	De rijke traditie van het familiebedrijf wordt voortgezet	50
1975 - 1980	Het aloude Stationskoffiehuys krijgt weer een nieuw leven	52
1980 - 1990	Het café heeft als sociaal trefpunt zijn beste tijd gehad	54
1990 - 2000	Een plek waar vernieuwing en traditie hand in hand gaan	56
1990 - 2000	Er wordt elke week een stukje geschiedenis geschreven	58
2000 - 2008	"Gezellig en sfeervol, met een fijne bediening"	60
2000 - 2008	Een rijke traditie, maar zonder u was dat niet gelukt...	62
2008 - 2016	"Wat m'n ogen zien, maken m'n handen"	64
2010 - 2016	Het 100-jarig jubileum in 2016 is de kroon op ons werk	66

Twello, aan het begin van de 20e eeuw

Prachtige buitenplaats voor *echte rustzoekers*

Twello is aan het begin van de 20^e eeuw een echte 'buitenplaats' voor veel welgestelden uit de drukke industriestad Deventer die zich in het groene, rustige dorp nestelen. Tal van mooie buitenverblijven liggen over het dorp verspreid, met sierlijke tuinen, perken en boomgaarden. Rondom het dorp is er overal weid zicht op de uitgestrekte weidevelden, waarop het karakteristieke roodbont IJsselvee te zien is. De sfeer is aangenaam, het is dan ook fijn vertoeven in het afgelegen dorp.

Het idyllische dorp Twello maakt deel uit van de gemeente Voorst, waartoe dan ook de kerkdorpen Voorst, Wilp en Terwolde behoren. De spoorlijn Apeldoorn-Deventer ontsluit de omgeving vanaf de jaren 1880 en biedt talloze reizigers de mogelijkheid om in hun vrije tijd de natuurlijke omgeving van Deventer te verkennen. En die komen maar al te graag... Met de routekaart in de hand kunnen ze wandelend genieten van de prachtige villa's en zomerverblijven, de vele groene weides, de draaiende molens en het oude jachtslot. Dit is Holland op z'n mooist.

Na een stevige wandeling worden de reizigers in Twello natuurlijk gastvrij ontvangen in de vele 'uitspanningen' die het dorp van oudsher kent. Zoals het fraaie 18e eeuwse Hotel Pension 'Van Enter', het drukbezochte café 'De Kroon' en de gezellige uitspanningen 'De Crosse' en 'Het Paviljoen'. Daar kan men 's zomers na een lange wandeling langs de straatweg op één van de vele terrassen heerlijk uitrusten en kijken naar wie en wat er zoal passeert, terwijl de jeugd volop in de tuinen speelt.

Op het einde van de dag vindt de terugtocht plaats, te voet of met de stoomtram. Maar het hoogtepunt van de tocht ligt op de Spoorbrug, zo weten de inwoners van Twello, waar als afsluiting een prachtig zicht op de rivier de IJssel en de zons- ondergang te zien is. Dat maakt de buitenplaats Twello mede zo geliefd bij velen, zo blijkt uit de populaire uit 1900: "Menigen vreemdeling, wiens geboortegrond in schoonheid van natuur Deventers omstreken verre overtreft, hoorden wij vol bewondering hierover spreken."

1900 - 1910

Het station in Twello, in 1887 geopend als onderdeel van de drukbezochte spoorlijn Apeldoorn-Deventer.

Het gezellige en statige 'Stationskoffiehuis' in Twello, op een steenworp afstand van het station gelegen.

Op een steenworp afstand van het drukke station in Twello gelegen

Een gezellig 'Stationskoffiehuis' met een statige uitstraling

Maar Twello is veel meer dan alleen een buitenplaats voor rustzoekers. Er hangt in het dorp een levendige, energieke sfeer en er worden tal van activiteiten ontplooid. Een van de voornaamste beroepsgroepen wordt gevormd door de timmerlieden, die bij tal van prestigieuze bouwprojecten in Deventer en omgeving worden ingezet. De bekendste timmermannen zijn Haverkamp, Rothengatter én Te Wechel.

Ze staan bekend vanwege hun vakmanschap, dat zich toont in de vele fraaie panden en opvallende fabrieksgebouwen die de streek rijk is. Het gaat de timmerlieden voor de wind. In 1904 koopt Jan te Wechel, die dan al een aantal jaren timmerman is, in Twello dan ook een drietal woningen met erf en bouwland. Hij bouwt er vervolgens ook een café met een winkel en een woning erbij. Het café en de winkel zijn gunstig gelegen, ze bevinden zich op een steenworp afstand van het station van Twello. De naam van het café luidt dan ook heel veelzeggend: 'Het Stationskoffiehuis'.

Samen met zijn broer, die metselaar is, legt Jan te Wechel zich in deze jaren vooral op het bouwen toe. Hij laat het café en de winkel door iemand anders uitbaten. Vanaf 1906 komt het café eerst in handen van Jan Mulder, die een soortgelijk stationscafé in het naburige Bathem in handen heeft en dus van wanten weet. Het stationskoffiehuis wordt al snel een gezellige ontmoetingsplaats in Twello, waar reizigers met een kopje thee of koffie de krant kunnen lezen terwijl ze op de trein wachten. En voor de liefhebbers valt er ook 'een borreltje' te nuttigen...

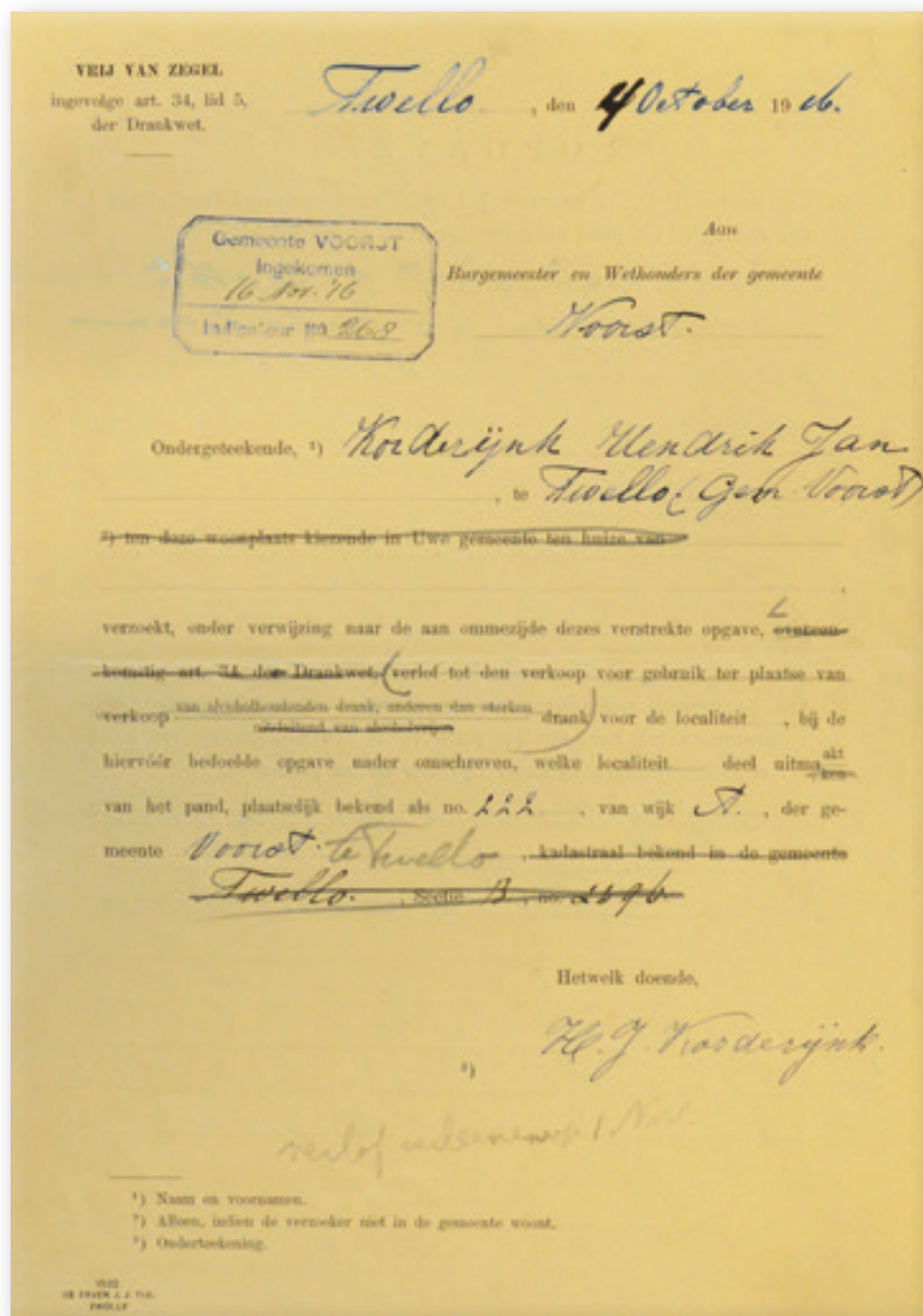
Het stationskoffiehuis is een markant gebouw, aan de rand van Twello. De gevel heeft een mooie Jugendstil-stijl, met weelderige Franse lelies onder de daklijst. Het is een sierlijk gebouw, dat direct in het oog valt. De winkel en het café hebben ieder hun eigen entree, die aan een stijlvolle porcelanato stoep is gelegen. De gebroeders Te Wechel hebben er als vakmensen hun ziel en zaligheid in gelegd, dat is aan de statige uitstraling wel te zien.

Hendrik Jan Korderijnk neemt in 1916 het stationskoffiehuys over

De timmerman-meesterknecht wordt 'verlofhouder'

De aanvraag voor een vergunning voor het schenken van alcoholhoudende dranken in het pand nr. 222, Wijk A, in Twello, door Hendrik Jan Korderijnk (4 oktober 1916).

'verlofhouder'

Als eigenaar Jan te Wechel in 1913 overlijdt, neemt zijn weduwe Gertruida Wissink het eigendom aan de toenmalige 'Kletterstraat' over. In de families Borkent en Poll worden nieuwe, tijdelijke uitbaters van de goedlopende winkel en het koffiehuis gevonden. Maar met het oog op de toekomst wil de familie Te Wechel zowel de winkel als het café in vaste handen overdragen. En wie zou daarvoor de juiste persoon zijn, in het kleine en dorpse Twello?

In deze jaren betreft de in Olst geboren en in Welsum opgegroeide Hendrik Jan Korderijnk (1884) de woning die bij het koffiehuis en de winkel is gelegen. Korderijnk is dan timmerman-meesterknecht bij architect Haverkamp in Twello. Als hij begin 1916 in het kader van de 'mobilisatie' wordt opgeroepen voor militaire dienstplicht, verzoekt zijn werkgever om verlof. Korderijnk is zijn inziens onmisbaar bij de verbouwing van de boterfabriek in Wilp. De gemeente Voorst stemt met dit verzoek in. Hendrik Jan Korderijnk mag dat jaar gewoon 'thuis' in Twello blijven.

Maar Hendrik Jan Korderijnk heeft ook andere plannen... Hij kent als timmerman de familie Te Wechel goed en hij geeft aan het stationskoffiehuis én de winkel graag van hen over te willen nemen. De weduwe Te Wechel stemt daarmee in. Naar goed gebruik wordt er afgesproken dat Korderijnk het stationskoffiehuis en de winkel eerst voor een periode van vijf jaren huurt. Als de zaken vervolgens goed lopen, kan hij het daarna als 'verlofhouder' kopen.

Zo gezegd, zo gedaan. Op 4 oktober 1916 vraagt Korderijnk bij de gemeente Voorst een vergunning aan voor 'de verkoop van alcoholhoudende dranken, anderen dan sterken drank, in de localiteit die deel uitmaakt van het pand, plaatselijk bekend als no. 222, van wijk A der gemeente Voorst te Twello.' Dat is het pand waar het woonhuis, de winkel én het stationskoffiehuis zijn gevestigd. De gevraagde drankwetvergunning betreft specifiek 'de zaal groot 51.20 m, gelegen aan de Noorderkant van perceel Wijk A, no 222.' Het Stationskoffiehuis dus.

Op 10 november 1916 start Hendrik Jan Korderijnk zijn horecabedrijf

Het bescheiden begin van een rijke familietraditie

Dan gaat het snel. Want op de bijeenkomst van het college van burgemeester en wethouders van Voorst op 27 oktober 1916 wordt de gevraagde vergunning aan Hendrik Jan Korderijnk verleend. Die kan al ingaan op 1 november 1916. De dagen daarna

rijke familietraditie die zich vanaf die plaats een eeuw lang in Twello zal voortzetten. In het officiële handelsadresboek van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Salland wordt de oprichting in 1916 eveneens formeel als volgt vastgelegd:

man en zijn gedreven vrouw bestiert dan de winkel en het café. Maar 's avonds en in het weekend doen ze het samen.

De strenge Drankenwet van 1904 maakt het voor de gemeente Voorst lastig om zomaar een nieuwe

"... aan Hendrik Jan Korderijnk verlof te verlenen tot verkoop van alcoholhoudende dranken, anderen dan sterken drank in de zaal groot 51,20 m van het pand te Twello, wijk A, nr. 222 ingaande 1 november 1916".

brengt hij zijn zaken verder op orde. In het bevolkingsregister van Voorst laat hij zijn inschrijving aanpassen: hij vestigt zich officieel op 10 november 1916 op nr. 222 in wijk A te Twello.

Aan dit kadastrale nummer wordt korte tijd later het adres 'Stationsstraat 63' verbonden, de plek waar de familie Korderijnk vanaf dan als 'verlofhouder' zowel het Stationskoffiehuis als de winkel uitbaat. Het is het feitelijke begin van een

Eigenaar H. J. Korderijnk, Stationsstraat 63 te Twello, een café met winkel.

Het stationskoffiehuis is in 1916 bescheiden van opzet. Het is een knusse gelagkamer, waar naast koffie en thee ook bier en wijn aan de talrijke gasten geschonken wordt. In de winkel worden koloniale waren en kruidenierszaken verkocht. De taakverdeling in het familiebedrijf is strikt: de rustige Hendrik werkt overdag als timmer-

vergunning voor de verkoop van sterke drank, zoals de geliefde jenever, te verstrekken. Dat is gebonden aan een beperkt aantal dranklocaties en wordt afgemeten aan het aantal bewoners. Vandaar dat Korderijnk eerst op een 'wachlijst' wordt geplaatst. Pas als in het voorjaar van 1917 een vergunning 'vrij' komt, mag Korderijnk ook sterke drank gaan schenken. Dat is voor een café natuurlijk een 'must'...

Nederland is sociaal-maatschappelijk gezien volop in beweging

In 'Café Korderijnk' wisselt men standpunten en ideeën uit

Het stationskoffiehuis van Korderijnk is een geliefde plek in Twello. Maar het biedt meer dan alleen vertier... Voor velen in het dorp en de weide omgeving is het Stationskoffiehuis ook een ontmoetingsplaats, een plek om ideeën uit te wisselen, bijeenkomsten te bezoeken en zo op de hoogte van sociaal-maatschappelijke ontwikkelingen te blijven. In dat kader vinden er van aanvang aan talrijke politieke bijeenkomsten plaats, die drukbezocht worden.

Het is een tijd waarin de Nederlandse samenleving volop in ontwikkeling is en de ondergeschoven positie van arbeiders en vrouwen overal ter discussie wordt gesteld. Dat gebeurt ook in Twello, in het café van Korderijnk. Daar worden tijdens talrijke publieke bijeenkomsten zaken besproken die bijvoorbeeld het kiesrecht betreffen, dat tot 1917 nog alleen voorbehouden is aan mannen uit de gegoede burgerij. In 'het politieke café' worden de bewoners op de hoogte gebracht van de uiteenlopende standpunten en de keuzes die zij daarin kunnen maken.

Zoals op 15 augustus 1917, als sprekers van de socialistische politieke partij ANVV in Café Korderijnk kritiek leveren op 'het conservatieve element in onzen gemeenteraad':

Na vele jaren strijd krijgen vrouwen in 1919 algemeen kiesrecht. Dat wordt volop gevierd, ook bij 'Café Korderijnk'.

"Wel heeft men er geld voor over om voor de kinderen van de meeragegoeden, die te Deventer onderwijs ontvangen, een toeslag op het schoolgeld te verlenen, doch men weigert verbetering van het onderwijs in de eigen gemeente, waarvan ook het kind van den arbeider en van den kleinen burger zou profiteren."

"Het wordt tijd", besluiten de sprekers, "dat ook de arbeiders in onze gemeente medezeggenschap

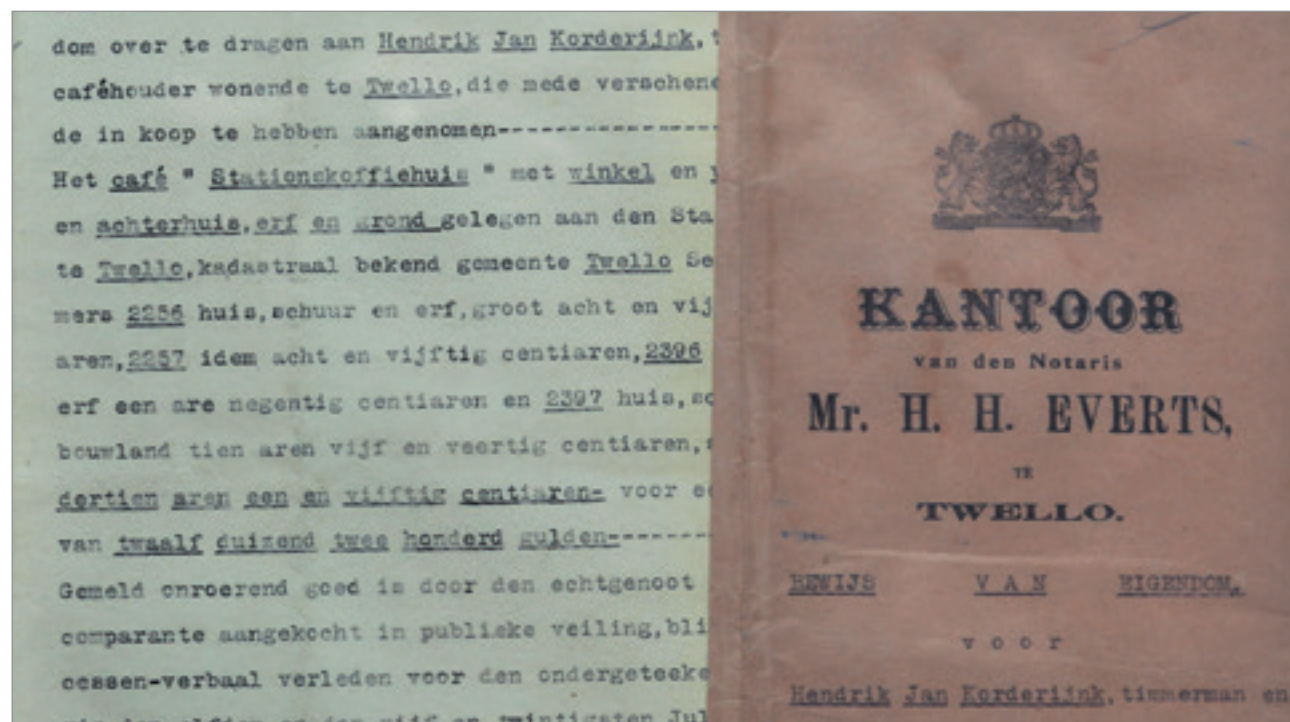
krijgen in de politiek." Dit soort bijeenkomsten spelen een belangrijke rol in de politieke bewustwording van de bevolking. Het houdt de gemoederen dan ook volop bezig en resulteert dat jaar in een

wetswijziging, want in 1917 krijgen alle mannen algemeen kiesrecht in Nederland. In 1919 verkrijgen vervolgens ook vrouwen dit kiesrecht. En dat wordt volop gevierd, natuurlijk ook bij 'Café Korderijnk'.

1920 - 1925

De notariële akte van 3 oktober 1921, waarbij Hendrik Jan Korderijnk het stationskoffiehuys, met woonhuis, winkel en erf officieel overneemt van de familie Te Wechel.

Het Stationskoffiehuys met achter het café de nieuwe zaal met toneel die in 1922 is aangebouwd.

Hendrik Korderijnk wordt in oktober 1921 officieel eigenaar van het pand

Een nieuwe toneelzaal voor het bloeiende verenigingsleven

Als het Korderijnk zakelijk voor de wind gaat, besluit Hendrik Jan Korderijnk het pand na vijf jaar van de familie Te Wechel over te nemen. Hij wordt op 3 oktober 1921 naast uitbater ook officieel eigenaar van het fraaie hoekpand, waar het café, de winkel, het woonhuis en een erf zijn gevestigd. Bij notaris Everts in Twello wordt de aankoop vastgelegd, tegen een bedrag van 12.200 gulden.

Nadat de aankoop is voltooid ontvouwt Hendrik Korderijnk zijn ambitieuze plannen met het Stationskoffiehuys. Hij wil er naast

het drukbezochte café eveneens een extra ruimte creëren waar het levendige verenigingsleven van Twello zich thuisvoelt. In 1922 wordt daarom achter het café een nieuwe, grote zaal met een toneelgebouwd, dat vanaf dan met name verhuurd wordt aan de vele verenigingen die Twello op dat moment kent. Voor het bedrag van maar liefst 7.000 gulden wordt het statige Stationskoffiehuys in stijl aangepast en krijgt zo een geheel nieuwe rol in het Twellose gemeenschapsleven toebedeeld. Dat blijkt al snel een gouden zet...

Voorals muziekvereniging 'Excelsior' en toneelvereniging 'De Harmonie' maken dankbaar gebruik van de nieuwe zaal. De Harmonie komt er wekelijks bijeen en houdt er veel repetities en voordrachtwedstrijden, vaak onder grote publieke belangstelling. De uitstraling van deze bijeenkomsten reikt verder dan Twello, want er treden ook leden van toneelverenigingen uit Deventer en Zwolle op, om in competitieverband mee te dingen naar een medaille. "Er was veel publiek, dat de executanten hartelijk toejuichte", vertelt het Deventer

Dagblad in november 1922 over een van deze populaire voordrachtwedstrijden in de zaal 'van den heer H.J. Korderijnk.'

Maar de nieuwe zaal biedt ook gelegenheid voor zakelijke bijeenkomsten. Zo vinden er vele vergaderingen plaats van lokale en regionale verenigingen, zoals van de coöperatieve aankoopvereniging 'Twello en Omstreken', die haar jaarlijkse algemene vergadering er laat plaatsvinden. Na een besloten bijeenkomst in de zaal, kan er dan altijd nog informeel in het café worden 'nagepraat'...

1925 - 1930

De nieuwe toneelzaal biedt aan muziekvereniging 'Excelsior' en toneelvereniging 'De Harmonie' volop ruimte voor repetities, voordrachtwedstrijden en uitvoeringen.

Het uitgebreide Stationskoffiehuys in 1928. Achter het café op de hoek ligt de 'tusschenzaal' uit 1922, daarachter de nieuwe aanbouw van de 'achterzaal' met een apart toneel.

In 1928 wordt het Stationskoffiehuys ingrijpend verbouwd en verder uitgebreid

Een modern, multifunctioneel zalencomplex om de hoek

De 'formule' om verenigingen in een aparte zaal te ontvangen, werkt wonderwel goed voor Stationskoffiehuys Korderijk. Al binnen enkele jaren is de zaal zo geliefd dat een verdere uitbouw wenselijk is. Daarvoor neemt Korderijk in 1928 na een 'onderhandsche aanbesteding' architect F.G. Haverkamp in de hand, bij wie hij zelf nog enige tijd werkzaam is geweest. Onder toezien oog van Haverkamp wordt het pand door vakmensen uit de hele regio onder handen genomen. Het metselwerk wordt verricht door Kers en Tiemens

uit Terwolde, het loodgieterwerk en de elektriciteit door Arendzen, het smidswerk door Geurtsen en het glas- en verfwerk door de Vries, allen uit Twello, en de centrale verwarming door firma Schaap en Zonen uit Deventer. Het is echt vakwerk dus. Het totale bedrag van de verbouwing is voor deze tijd dan ook aanzienlijk: 7.500 gulden.

Maar het resultaat is ernaar. De bestaande zaal wordt in het najaar van 1928 verbouwd tot een groot zalencomplex, met plaats voor ruim 300 stoelen. Er vindt

eveneens een hele functionele indeling van de verschillende ruimtes plaats. Voorin bevindt zich het café, de 'gelagkamer' (50 m²), daaraan grenzend een 'tusschenzaal' (73,40 m²) en een 'achterzaal' (42 m²) met een apart toneel (59,20 m²). Deze ruimtes zijn apart van elkaar bruikbaar. Bovendien wordt er aan het pand een gesloten serre (27,10 m²) aangebouwd, waar men in kleiner verband kan vertoeven. Zo ontstaat om de hoek een modern en multifunctioneel zalencomplex van in totaal 252,70 m². Dat is op dat moment ongekend in Twello en de wijde omgeving.

Hoewel het bedrijf ooit als Stationskoffiehuys is gestart, realiseert Korderijk zich dat bezoekers in toenemende mate met eigen vervoer op stap gaan. Achter het zalencomplex komt daarom een garage voor auto's en een stalling voor fietsen. Op de gevel van het pand wordt dit expliciet vermeld. Zo speelt hij in op het veranderde gedrag van zijn bezoekers. Maar een van de voornaamste veranderingen betreft slechts een kleine ingreep: in de 'gelagkamer' van het café komt een biljart te staan...

1925 - 1930

De nieuwe zalen vormen een verrijking voor de plaatselijke verenigingen

Als op zaterdagavond 17 november 1928 de feestelijke opening van de nieuwe zalen plaatsvindt, is het een drukte van jewelste. De bestuurders van alle plaatselijke verenigingen zijn aanwezig, maar ook de uitvoerders van de bouw en tal van andere genodigden. Zo'n 300 gasten worden die avond door gastheer Korderijnk in stijl ontvangen en ingewijd in het nieuwe zalencomplex. "D'n eigenaar is het gelukt van het nieuwe gebouw iets te maken dat hier werkelijk in een bestaande behoefte voorziet", vertelt het Deventer Dagblad in een reportage.

Op passende wijze weet de familie Korderijnk vervolgens haar gasten bij het feestprogramma te betrekken. Want hierna verzorgen de verenigingen voor een feestelijk vervolg van de avond, met liederen door zangvereniging 'Crescendo', 'eenige keurig afgewerkte oefeningen' door gymnastiekvereniging 'Vlugheid en Kracht', enkele muzikale 'tableaus' door het Twelloos Mannenkoor en muziekvereniging 'Excelsior', een blijspel van toneelvereniging 'Ontwaakt' en enkele voordrachten door 'De Harmonie'. Na afloop van het programma is er gelegenheid tot dansen,

Temidden van 'een grootte bloemenpracht' zit het echtpaar Korderijnk op het toneel.

'Alles tezamen bracht er recht de feestelijke stemming in'

De feestelijk versierde zalen bij opening van het vernieuwde pand in 1928. Via de biljarttafel in de 'gelagkamer' van het café kijkt men zo de grote zaal met het toneel in.

"Gelegenheden om een groote vergadering te houden vond men hier niet, bij uitvoeringen moest soms een gedeelte van het publiek worden teleurgesteld. Nu behoeft dit niet meer voor te komen, want de groote zaal, de grootste in Twello, biedt plaats aan circa 350 personen."

"Alvorens over te gaan tot de afwerking van het programma voor deze avond, ging het doek voor den eersten keer op en zat te midden van een grootte bloemenpracht op het toneel het echtpaar Korderijnk. De heer Korderijnk heette allen hartelijk welkom en wees erop, dat hij getracht had zoveel mogelijk neutraal te blijven."

onder begeleiding van 'een strijkje', en daar wordt door de gasten volop van gebruik gemaakt.

Zo krijgt elk wat wils op deze opening, naar goed gebruik bij de familie Korderijnk, vindt ook de krant: "Elke vereeniging kan met voldoening op 't gebodene terug zien en alles tezamen bracht er recht de feestelijke stemming in."

De diverse culturele verenigingen uit Twello blijven in de jaren '30 trouwe bezoekers van de zalen.

Maar ook de voetbal- en biljartclubs weten wekelijks hun gang naar het Stationskoffiehuis te vinden.

In de jaren '30 heerst er sterke sociaal-maatschappelijke onrust in Nederland

Dit is een plek waar een ieder zich **gewoon thuisvoelt**

Als in de jaren '30 de wereldwijde economische crisis om zich heen grijpt en ook Nederland in haar grip krijgt, treedt er een polarisatie in het sociaal-maatschappelijke leven op. De tegenstellingen tussen welgestelden en arbeiders nemen door de stijgende werkeloosheid toe, velen zoeken daarom een veilig onderkomen binnen de eigen geloofsgroep. Rondom de grote katholieke, protestantse, socialistische en liberale bewegingen ontstaan zo hechte 'zuilen', die ervoor zorgen dat het sociaal-maatschappelijk klimaat

in Nederland stabiel blijft. Maar tussen de 'zuilen' onderling vindt maar weinig contact plaats: het is een versplinterd politiek landschap.

Toch zijn er uitzonderingen... In Twello ontmoeten de diverse stromingen elkaar wekelijks bij Stationskoffiehuis Korderijnk. In de vele verenigingen die gebruik maken van het moderne zalencomplex lopen de geloofsovertuigingen door elkaar heen. Dit komt ook in de voorstellingen tot uiting. Samen met de progressieve politieke partij SDAP organiseert mevrouw Auping, familie

van beddenfabrikant Auping, een kindervoorstelling. En in de bijeenkomsten van de coöperatieve aankoopvereniging 'Twello en Omstreken', de Boerenleenbank en de diverse landbouw- en zuivelorganisaties klinkt een monter geluid door, dat haaks staat op de sociaal-maatschappelijke onrust. Het platteland wordt daarbij als stabiel 'bolwerk van de boerenstand' geroemd en tal van initiatieven om de landbouwproductie te verhogen worden besproken.

De verschillende zuilen kunnen bij Korderijnk dan ook vriendschappelijk

naast elkaar leven. De ene week is er een propaganda-avond van de socialistische omroep VARA, de week erna in dezelfde zaal een meeting van haar liberale tegenhanger AVRO. En tussen alle maatschappelijke commotie door komen de toneel- en muziekvereniging én de biljart- en voetbalclubs elke week samen bij het Stationskoffiehuis, al die jaren achtereenvolgend. Het tekent de belangrijke sociaal-maatschappelijke rol die de 'neutrale' familie Korderijnk inneemt: in tijden van onrust is het een plek waar een ieder zich 'gewoon' thuisvoelt.

De familie Korderijnk in de jaren '30

Een trotse familie in beeld

Portret van de familie Korderijnk in het Stationskoffiehuys.

midden

Vader Hendrik Jan Korderijnk en moeder Hendrika Jansen, achter hen staat zoon Hendrik Korderijnk.

links

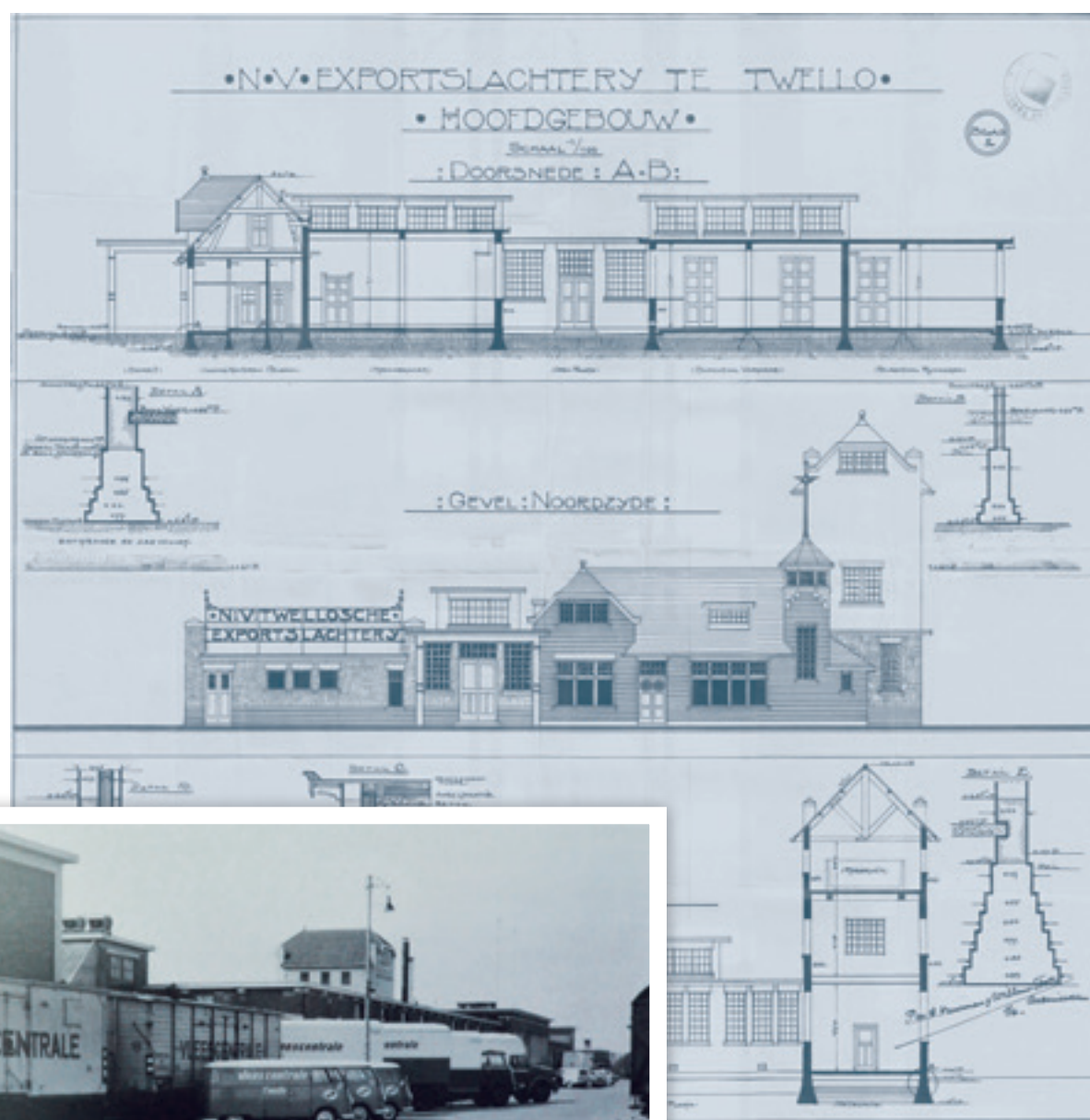
Schoonzoon Johannes Hendrikus Biljardt en dochter Wilhelmina Johanna Korderijnk, met kind op de schoot. Daarnaast staat dochter Hendrika Johanna Wilhelmina Korderijnk.

rechts

Zoon Jannes Willem Korderijnk en dochter Janna Korderijnk.

Een grote exportslachterij

Met de 'Twellosche Exportslachterij' van Zendijk ontstaat een hechte band
achter het Stationskoffiehuis

Zo vervult het Stationskoffiehuis decennialang een belangrijke rol in het maatschappelijk leven van Twello en omgeving. Maar er is nog een andere kant van het dorp die nauw verweven raakt met het bekende etablissement van Korderijnk. Dat is de voornamende rol die Twello na de Eerste Wereldoorlog in de regio als 'vleesdorp' inneemt.

Vlak achter het Stationskoffiehuis is al vanaf 1909 het gebouw van de 'Twellosche Exportslachterij' gevestigd. Deze slachterij vervult in deze periode een belangrijke rol in de export van Hollands vlees naar het buitenland. Via een aparte 'bijlijn' worden dagelijks dan ook grote hoeveelheden slachtvlees afgevoerd naar het station van Twello om vervolgens per trein naar de grote vleesfabrieken zoals in Enschede en Assen te worden vervoerd voor verdere verwerking en internationaal transport.

Als de export van bacon naar Engeland in de Eerste Wereldoorlog stagneert door de 'duikbootoorlog' van de Duitsers, komt ook de exportslachterij in zwaar weer terecht. Medeaandeelhouder Josef Aron

Zendijk besluit dan van de nood een deugd te maken. Hij neemt de slachterij in 1919 in z'n geheel over en laat het pand moderniseren door de jonge Deventer architect Postma. Achter het Stationskoffiehuis ontstaat dan een grote, moderne exportslachterij die tot de voorname in de regio behoort.

Met de exportslachterij van Zendijk ontstaat voor de familie Korderijnk een langdurige, hechte band. Tussen de middag en in de avonden worden tal van belegde broodjes met koffie of thee voor de medewerkers of hun leidinggevenden bereid, want op de slachterij worden vaak lange dagen gemaakt. En 's morgens worden voor dag en dauw vaak al de eerste vleesvertegenwoordigers door het bedrijf in het café ontvangen. Maar ook vele doordeweekse bedrijfsvergaderingen en talrijke regionale bijeenkomsten met andere vleesfabrikanten vinden bij Korderijnk plaats. Zo is er tientallen jaren lang dagelijks een levendig contact tussen de slachterij van Zendijk en de familie Korderijnk, die er als het ware mee opgroeit.

Het voorjaar van 1940 brengt ongekend veel ramspoed met zich mee

Op 10 mei 1940 wordt in allerijl nog de spoorbrug bij Deventer opgeblazen om de Duitse opmars te stuiten.

Als begin 1940 de strenge winter ten einde is, zorgen de overtolige sneeuw en neerslag voor tal van overstromingen in het noordoosten van Nederland. Ook de omgeving van Twello heeft te maken deze grote wateroverlast. Uit het aan de IJssel gelegen Steenkamer vluchten diverse bewoners voor dit watergeweld. In het Stationskoffiehuis van Korderijk worden ze opgevangen en krijgen ze onderdak. Zo kunnen ze deze barre periode toch doorstaan.

Nederland geeft zich op 15 mei 1940 over. En de Duitse bezetting van Nederland krijgt voor Twello gaandeweg steeds meer gevolgen. In eerste instantie mag de burgemeester van Voorst, baron Van der Feltz, met zijn wethouders aanblijven. Maar in 1941 worden ze vervangen door Duits gezinde bestuurders. De industrie, boerderijen en tuinderijen komen onder Duits toezicht te staan. Veel producten zijn alleen nog maar 'op de bon' verkrijgbaar. Dankzij de vele boeren en tuinders uit

De Duitse bezetting krijgt steeds meer gevolgen

"Het is oorlog" roept men op straat en iedereen kijkt naar de hemel die zwart ziet van de bommenwerpers.

Maar als het voorjaar eenmaal aanbreekt, blijkt Nederland aan de vooravond van de Tweede Wereldoorlog te staan. In de vroege ochtend van 10 mei 1940 worden de inwoners van Twello opgeschrikt door het gebulder van Duitse vliegtuigen die de eerste bombardementen op Nederlandse vliegvelden voorbereiden. 'Het is oorlog' roept men op straat en iedereen kijkt naar de hemel die zwart ziet van de bommenwerpers. Als ook de Duitse grondtroepen de Nederlandse grens oversteken, wordt 's morgens in allerijl de spoorbrug over de IJssel opgeblazen, om de Duitse opmars te stuiten. Maar dat mag niet meer baten...

de omgeving blijft er echter voldoende voedsel beschikbaar. Vluchtelingen uit het westen van het land komen zelfs naar Twello omdat de levensomstandigheden er relatief gezien beter zijn.

Niet iedereen laat zich overigens door de Duitsers de wet voorschrijven. In Twello ontstaat een verzetsbeweging die als 'ondergrondse' de Duitsers saboteert, Joodse gezinnen helpt en illegaal drukwerk verspreidt. Ook geeft het verzet de locaties van het Duitse afweergeschut door aan de Geallieerden. Dit alles is niet zonder gevaar: 22 verzetsmensen uit de gemeente Voorst worden in deze jaren gedood.

Zoon Hendrik Korderijnk krijgsgevangene in Duitse werkkampen

boven Oorlogszakboekje van Hendrik Korderijnk
links Hendrik Korderijnk als lid van het korps politietroepen, met zijn echtgenote Geertje Bouwhuis, met wie hij in 1940 is getrouwd.

De oorlog is voorbij, maar zal hem blijven achtervolgen

Naarmate de oorlog langer duurt, worden bijna alle Duitse mannen tussen 18 en 50 jaar in het leger opgenomen. Er ontstaat daarvoor een tekort aan arbeiders in de Duitse oorlogsindustrie. In de bezette gebieden worden oproepen gedaan om in Duitsland te komen werken. Als daar geen gehoor aan wordt gegeven, volgen er razzia's waarbij mannen op straat worden aangehouden en afgevoerd naar werkkampen in Duitsland. Ook Twello wordt niet ontzien.

Eén van de Twellonaren die door de Duitsers wordt opgepakt en naar een werkkamp wordt afgevoerd is Hendrik Korderijnk, de oudste zoon van Hendrik Jan Korderijnk. Hendrik is geboren op 9 december 1915 en ontwikkelt al op jonge leeftijd een groot talent voor biljarten. Hij is een levensgenieter en is niet weg te slaan van de biljarttafel in het Stationskoffiehuis. Kenners weten dat er een mooie toekomst op het groene laken ligt voor hem. In de oorlog maakt Hendrik deel uit van het korps politietroepen en is als grensbewaker werkzaam bij het Limburgse Vlodrop.

In 1943 wordt hij krijgsgevangen gemaakt door de Duitsers en na een verblijf in 'doorstuurkamp' Amersfoort ondergebracht in een werkkamp bij een kogellagerfabriek in Duitsland. Daar moet hij onder slechte omstandigheden dwangarbeid verrichten. Het vele oorlogsleed dat hij ziet en de diverse bombardementen die hij overleeft, laten diepe sporen bij hem na. Na de bombardementen moeten ze als krijgsgevangenen vaak, nog voor het Rode Kruis er is, de slachtoffers en het puin ruimen. Dat raakt hem zeer. Het rantsoen in het kamp is karig en het regime streng.

Als Hendrik eens de regels overtreedt, verschijnt hij voor de krijgsraad en wordt met enkele kameraden korte tijd in een steengroef tewerkgesteld. Eenmaal terug in het werkkamp probeert hij te evacueren naar het 'veilige' Dachau... Maar de opmars van de geallieerden maakt in 1945 een einde aan zijn beproevingen. Lichamelijk en mentaal gesloopt onderneemt hij de barre tocht naar huis, waar hij te voet en uitgemergeld aankomt. De oorlog is dan voorbij, maar zal hem blijven achtervolgen.

Oprichter en 1e generatie van het familiebedrijf Korderijnk: Hendrik Jan Korderijnk (1884 - 1945).

Altijd

een grote plaats in het gemeenteleven

Oprichter, eigenaar en vader Hendrik Jan Korderijnk overlijdt eind 1945

Ook het Stationskoffiehuis van de familie Korderijnk komt niet ongeschonden door de oorlog. Als de geplande bevrijding van Nederland na de beruchte 'Slag om Arnhem' mislukt, breekt een moeilijke periode aan. In het niet bevrijde deel van het land breekt de hongerwinter uit en gaat de strijd door. De stad Deventer en het dorp Twello zijn de laatste oorlogsmaanden dan ook het toneel van tal van bombardementen door de geallieerden, die daarmee de Duitsers het genadeschot willen toedienen.

Het einde van de oorlog en de terugkeer van zoon Hendrik brengen de rust is het Stationskoffiehuis weer terug. Eindelijk kan men weer met een goed gevoel naar de toekomst kijken. Maar dat blijkt slechts van korte duur, want op 27 september 1945 overlijdt geheel onverwacht oprichter, eigenaar en vader Hendrik Jan Korderijnk.

Op de begrafenis blijkt de grote waardering van de Twellose gemeenschap voor de rol die Hendrik Jan Korderijnk en zijn Stationskoffiehuis al die jaren in de

Op woensdag 18 oktober 1944 wordt door de geallieerden met zeven bommenwerpers een aanval uitgevoerd op de spoorlijn Deventer - Apeldoorn. Het spoor wordt niet getroffen, maar het stationsgebouw en de fabrieksgebouwen van de exportslachterij van Zendijk raken wel zwaar beschadigd. Ook vallen er verschillende dodelijke slachtoffers. De schade aan het Stationskoffiehuis is eveneens aanzienlijk. Als de Duitsers het café willen vorderen voor de opvang van gevluchte Duitse gezinnen, kan hierin niet worden voorzien. De schade aan het pand blijkt te groot...

gemeente hebben vervuld. "Met de familie waren zeer vele belangstellenden, onder wie afgevaardigden van een aantal verenigingen, aanwezig om den overledene de laatste eer te bewijzen", vertelt de Deventer Courant in een reportage. "Uit de afscheidswaarden, welke aan de met bloemen gedekte groeve werden gesproken, bleek de sympathie en achting, welke de heer Korderijnk heeft genoten en welk een grote plaats deze uit de aard van zijn bedrijf in het gemeenteleven heeft ingenomen. De oudste zoon sprak een dankwoord voor de belangstelling."

Biljarttalent Hendrik Korderijnk dringt door tot de landelijke top

Het drukbezochte café wordt een echt biljartbolwerk

Na het onverwachte overlijden van Hendrik Jan Korderijnk neemt de weduwe Hendrika Korderijnk-Jansen in december 1945 het bedrijf officieel van hem over. Maar in de dagelijkse praktijk zijn het vooral de oudste zoon Hendrik en zijn zwager Jan Biljardt die het bedrijf leiden. Hendrik heeft nog weinig horeca-ervaring en kan dus wel wat hulp gebruiken: Jan Biljardt voorziet daarin. Gezamenlijk kunnen ze zo zakelijk gezien de leegte, die na het overlijden van Hendrik Jan is ontstaan, opvullen.

KON. NEDERL. BILJARTBOND
Kampioenschap van Nederland Hoofdklasse
klein biljart libre
H. Korderijnk ongeslagen kampioen

De samenwerking met zwager Biljardt is echter van korte duur. Al na een jaar stapt hij uit de zaak, die zo in handen van de familie Korderijnk blijft. In januari 1951 komt de vergunning van het Stationskoffiehuys op naam van Hendrik Korderijnk te staan, die vanaf die tijd samen met zijn vrouw het bedrijf leidt. En hij heeft 'wilde plannen'... Hendrik wil een bioscoopzaal maken om in Twello filmvoorstellingen te kunnen vertonen. De plannen worden uitgewerkt, maar de eisen die qua

accommodatie en brandveiligheid worden gesteld blijken helaas te kostbaar.

Maar Hendrik Korderijnk gaat niet bij de pakken neerzitten. Als talentvol biljarter wint hij in deze jaren vele prijzen. Eerst op lokaal en regionaal niveau, daarna ook in de landelijke competities. En als hij op 30 mei 1954 zelfs landelijke kampioen 'libre' wordt, heeft dat ook grote gevolgen voor het café. Want zijn reputatie snelt hem vooruit... De biljartclub groeit flink door zijn successen, de wedstrijden die er worden gehouden trekken veel publiek. Hij zet met zijn biljartspel Twello landelijk op de kaart.

De inrichting van het café kan natuurlijk niet bij deze successen achterblijven. Hendrik besluit daarom een tweede biljarttafel te plaatsen in de voorste ruimte van het pand, waar zich aan de straatzijde dan nog de kruidenierswinkel bevindt. Dit betekent tevens de sluiting van de winkel, die haar functie in de naoorlogse jaren door de opkomst van buurtwinkels langzamerhand aan het verliezen is. Hendrik heeft een vooruitziende blik, want het Stationskoffiehuys groeit in de jaren '50 zo uit tot een echt biljartbolwerk, dat wekelijks vele beoefenaars én liefhebbers aantrekt.

Hendrik Korderijnk wordt in 1954 als speler van biljartvereniging 'Sport en Vriendschap' de eerste Twellose landskampioen. Na het bereiken van dit kampioenschap huldigen veel verenigingen hem bij het Stationskoffiehuys.

boven De grote zaal wordt dan uitgebreid van 350 naar 420 personen, met een prachtig rond buffet met luifel.
rechts Het gezin van Hendrik en Geertje Korderijnk, met van links naar rechts hun kinderen Riet, Jan, Gerrit en Henk.

Het Stationskoffiehuis wordt aan de eisen van de moderne tijd aangepast

‘Met de tijd meegaan is een eerste vereiste voor de zakenman’

Als Hendrik Korderijnk begin jaren ‘50 de zaak naar eigen hand zet, ziet hij dat de stijgende welvaart in het naoorlogse Twello voor veel mensen betekent dat ze vaker uitgaan én dat ze tevens gerieflijker hun tijd willen doorbrengen. Hij besluit daarom in 1955 het karakteristieke Stationskoffiehuis aan de eisen van de tijd aan te passen en het geheel grondig te moderniseren. Zo draagt hij letterlijk én figuurlijk zijn steentje bij aan de wederopbouw die in de jaren ‘50 overal in het land plaatsvindt.

De modernisering trekt direct de volle aandacht van bezoekers en de media. ‘Al bijna veertig jaar lang is het Stationskoffiehuis het trefpunt van Twello’s bloeiende verenigingsleven geweest’, bericht de Deventer Courant in een uitgebreid artikel. ‘Jaar in jaar uit gaven bijna alle verenigingen hun uitvoeringen en dat is tot op de huidige dag zo gebleven. Duizenden hebben in de loop der jaren hun vreugde uitgeleefd in de grote zaal en even zovelen betraden het ruime toneel, de keurig verzorgde kleedkamers en de vergaderzalen. Maar de tijd stond niet stil...’

‘De zoon volgde de vader op en onder leiding van de heer H. Korderijnk zal het Stationskoffiehuis gestadig groeien. Met de tijd meegaan is een eerste vereiste voor de zakenman. Daarom zijn hamer en zaag ook in het café-restaurant van de heer Korderijnk gezet. Het interieur wordt met grote spoed aangepast bij onze moderne verlangens.’ De krant roemt met name de uitbreiding van de grote zaal, van 350 naar 420 personen, het ‘prachtig rond buffet met luifel’ en de eigentijdse scheiding van dames- en herentoiletten. Maar ook de logistiek is verbeterd, want

het bedienend personeel kan voortaan door een nieuwe, grote deur sneller van de gelagkamer in de grote zaal zijn.

Dus oog voor comfort, snellere bediening, meer ruimte, betere privacy en een grotere flexibiliteit in zaalindeling. Dat zijn in een notendop de eisen van de moderne tijd waar Hendrik Korderijnk vanaf 1955 met de verbouwing op in weet te spelen. Zo behoudt het Stationskoffiehuis haar allure, voor de trouwe gasten, maar zeker ook voor een nieuwe generatie bezoekers uit Twello en omgeving.

De nieuwe, naoorlogse generatie komt in het weekend volop aan haar trekken

Met de modernisering blijkt Hendrik Korderijnk een gevoelige snaar te raken. Zeker als begin jaren '60 de maatschappelijke teugels losser worden en men volop van de succesrijke wederopbouw van het land geniet, is het Stationskoffiehuis in Twello het stralende middelpunt van menig feestavond. En niet alleen voor de altijd gezellige familiefeesten...

bal- en gymnastiekvereniging is ook de postduivenvereniging 'Steeds verder' een graag geziene gast. De vereniging is in de jaren '30 opgericht bij Café Korderijnk en heeft er vanaf dan haar thuishonk voor de maandelijkse vergaderingen. Het gaat deze vereniging zo voor de wind dat ze de postduiven halverwege de jaren '60 herbergen in een pand naast het Stationskoffiehuis. Na afloop van de

Stralend middelpunt van feestavonden en sportwedstrijden

Begin jaren '60 treden de amusementsorkesten 'The Twellodians' en 'The Casanova's' er in het weekend vaak op, met bijvoorbeeld 'Mexicaanse nachten' en zijn er tal van speciale 'fiëstabals' te vieren. De zalen worden op deze avonden exclusief aangekleed en feeëriek verlicht. Er is een open tuinterras, voor een 'whisper in the dark' en met speciale 'teenager-hoekjes'. Zo komt de nieuwe, naoorlogse generatie volop aan haar trekken.

Ondertussen bloeit het rijke culturele verenigingsleven in Twello als nooit tevoren en blijven diverse sportverenigingen wekelijks hun onderdak bij Café Korderijnk vinden. Naast de biljart-, voet-

vele wedstrijden en bij een veilige terugkeer van de duiven kunnen de leden dan 'bij den heer Korderijnk' samen nog even op adem komen...

Maar ook tussen de gymnastiek- en voetbalvereniging V&K en de familie Korderijnk ontstaan nauwe banden. Alle kinderen van de familie zijn er van jongs af aan lid van. De gymnastiekvereniging houdt er tientallen jaren lang al haar uitvoeringen en de voetbalteams verzamelen zich sinds lange tijd voor én na de wedstrijden bij het Stationskoffiehuis. De 'oude' werkplaats van Hendrik Jan Korderijnk wordt door de sporters soms zelfs nog als kleedkamer gebruikt, omdat het er altijd zo netjes uitziet...

Muzikanten en amusementsorkesten zorgen begin jaren '60 voor veel dans- en feestplezier in Twello bij het Stationskoffiehuis.

De markante 'neoclassicistische' voorgevel van het Stationskoffiehuis, halverwege de jaren '60.

Architect Co Hartgers ontwikkelt neoclassicistische bouwstijl

De bloei die Twello en het Stationskoffiehuis in de jaren '60 doormaken, leiden ertoe dat Hendrik Korderijnk besluit zijn florerende zaak verder uit te bouwen. Maar hij wil dat het reeds enkele malen verbouwde pand wel zoveel mogelijk haar markante, authentieke uitstraling behoudt. Met het oog daarop benadert hij architect Co Hartgers, die als oud-Twellenaar goed thuis is in de lokale historie.

De verbouwingen in 1965 betreffen met name de linkerzijde van het Stationskoffiehuis, waar de garderobe, toiletgroepen en serre worden aangepast en waar een foyer als ontvangstruimte komt. Hierdoor wordt eveneens meer zaalruimte gecreëerd voor de dansavonden, feestpartijen en uitvoeringen. De linkerzijde kan ook als entree dienen, naast de reeds lang bestaande ingang aan de voorzijde, waardoor een flexibeler gebruik van het zalencomplex mogelijk wordt. Op deze wijze is het immers gemakkelijker om groepen in een aparte, eigen ruimte te ontvangen.

Verbouwen met respect voor het *monumentale verleden*

De nieuwe foyer aan de zijkant van het gebouw in 1965, waarin de 'open' stijl van de voorgevel wordt doorgezet.

Het blijkt een gouden greep. Met veel gevoel voor het rijke verleden én met een scherp oog voor de wensen van de eigen tijd, verzorgt Hartgers in 1965 de nieuwe verbouwing van het Stationskoffiehuis. Hij ontwikkelt vanaf die tijd een ontwerp in een neoclassicistische stijl, waarin met name de 'open' gevels aan de straatzijde in het zicht vallen, als het aloude visitekaartje van het Stationskoffiehuis. Rondom het hele pand zal deze markante stijl worden doorgezet. Ook in de diverse verbouwingen die later volgen zal dat de leidraad blijven: eigentijds verbouwen maar met veel respect voor het monumentale verleden.

De stijl van de linkerzijde haakt in op de voorgevel van het gebouw. Het puntdak en de vensters zijn in dezelfde, neoclassicistische stijl vormgegeven en ademen een 'open' sfeer uit. Hier worden de gasten in januari 1966 feestelijk welkom geheten door de familie Korderijnk. Ook de 'Deventer Courant' staat bij deze heropening stil, waarbij men tevens een lovend woord heeft voor sfeervolle muzikale omlijsting door... 'The Twellodians'.

1971

De Nederlandse kampioenschappen bandstoten halen de landelijke pers

Winning mood

De naam en faam die Hendrik Korderijk als biljarter heeft gevestigd en de vooraanstaande positie die het Stationskoffiehuys als waar biljartbolwerk inneemt, leiden er toe dat in januari 1971 het Nederlands kampioenschap bandstoten aan Twello worden toegelend. De landelijke pers stroomt dan massaal toe om op de radio, tv en in de dagbladen verslag van deze memorabele dagen te doen.

“Sfeer, spanning, blijdschap en teleurstelling wisselden elkaar van het ene moment in het andere af tijdens het biljarttoernooi om het Nederlands kampioenschap bandstoten groot biljart, dat vanaf vorige week donderdag tot en met zondag in het Stationskoffiehuys werd gehouden”, vertelt de Deventer Courant op maandag 11 januari 1971 trots. “Twello stond in die dagen geheel in het teken van het biljarten. Velen zijn er getuige van geweest.”

In de dagbladen en ook ‘s avonds op tv tijdens ‘Sport in Beeld’ werd uitgebreid verslag gedaan van de wedstrijden in het Stationskoffiehuys. Dankzij dit spannende evenement staat Twello even op ieders netvlies.

Na een zenuwslopende finale op zaterdagavond weet uiteindelijk Hans Vultink uit Groenlo beslag te leggen op de landelijke titel, met een Nederlands record algemeen moyenne. Hij ontvangt na afloop van het toernooi van burgemeester baron T.P. Mackay een beker met rood-wit-blauw erelint. Voor de gemeente Twello en de organiserende biljartvereniging

‘Sport en Vriendschap’, al vele jaren bespeler van het groene laken in het Stationskoffiehuys, is het kampioenschap een enorm succes. De zaal is dagenlang uitverkocht en de ambiance is geweldig. “Naast de grote biljartzaal, met op het toneel een grote tribune, waren er diverse appartementen met bijzondere bestemming: een kamer voor de spelers en arbiters en een los van het café ingerichte ‘pijpbare’. Hier werden tot ver en heel diep in de nacht de mensen die nauw betrokken waren, vele genoeglijke uren doorgebracht.” Als Vultink de laatste partij wint terwijl zijn grote opponent Jean Bessems verliest, barst er daverend applaus los: “in de zaal van het Stationskoffiehuys heerste een soort van winning-mood stemming.” En op zondagavond kan sportminnend Nederland op tv via ‘Sport in Beeld’ hier nog volop van meegenieten.

Biljartlegende en 2e generatie van het familiebedrijf Korderijnk: Hendrik Korderijnk (1915 - 1979).

Hendrik Korderijnk wordt officieel erkend en behandeld als oorlogsslachtoffer

*Eindelijk weet hij het **verleden** achter zich te laten*

Ondanks de mooie, bijzondere tijd die het Stationskoffiehuis in de jaren '60 en '70 doormaakt, blijft de schaduw van de oorlog eigenaar Hendrik Korderijnk achtervolgen. Het niet verwerkte oorlogsverleden speelt hem steeds vaker parten. Hoewel hij als topsporter en ondernemer tal van tegenslagen weet te overwinnen en die zelfs in kansen en successen weet om te zetten, verliest hij de strijd tegen deze grote, hem nog onbekende tegenstander.

Als hij weer eens last krijgt van zijn oorlogsverleden en in een neerslachtige stemming belandt, grijpt Hendrik vaak naar het glas, als laatste hulpmiddel. De trouwe klanten van het Stationskoffiehuis weten echter wat de achtergrond van Hendrik's probleem is en begrijpen het. Hoewel het soms uit de hand loopt... Als hij op een late café-avond eens uitvalt naar een van de bezoekers van de schaakvereniging, besluit deze club hierna helaas haar onderkomen voortaan elders in Twello te zoeken.

Naarmate de tijd voortglijdt en de onverwerkte oorlogsherinneringen meer gaan opspelen, heeft Hendrik zich ook steeds minder onder controle. In februari 1968 veroorzaakt hij met zijn auto een aanrijding tegen een lantaarnpaal en rijdt daarna door. De politie weet hem te traceren en legt hem een boete van 100 gulden op. Zijn rijbewijs wordt hem voor een jaar ontnomen en als 'remedie' wordt hij in 1971 verwezen naar zorginstelling 'De IJsselstreek', waar hij onder begeleiding aan zijn problemen wordt geholpen. Maar de periode in dit zorghuis valt hem zwaar. In gesprekken en notitieboekjes doet hij verslag van zijn oorlogsverleden en probeert er mee in het reine te komen.

Na jaren van verpleging krijgt Hendrik de waardering die hij verdient. Hij wordt officieel erkend als oorlogsslachtoffer en wordt als zodanig professioneel behandeld en begeleid. Zo weet hij in de jaren die volgen tot aan zijn overlijden in 1979 het verleden eindelijk achter zich te laten.

1970 - 1975

De rijke
van het

traditie
familiebedrijf wordt voortgezet

Zoon Henk Korderijnk neemt de zaak in 1973 officieel over van zijn vader

Als begin jaren '70 duidelijk wordt dat het herstel van Hendrik Korderijnk wellicht lange tijd zal vergen, besluit hij zijn zoon Hendrik 'Henk' Korderijnk Junior (1946) als opvolger aan te stellen. Maar Henk staat er niet alleen voor. Hij is in 1967 getrouwd met Gerdina Hendrika 'Diny' Wijngaards (1947), die zijn steun en toeverlaat in het bedrijf wordt. "In 1967 zijn mijn vrouw Diny en ik jong getrouwd omdat mijn vader ziekelijk werd en mijn moeder er alleen voor stond", vertelt Henk Korderijnk. "Noch mijn twee broers, noch mijn zuster wilden in de zaak. Ik wel, maar mijn vader zeg het eerst niet met mij zitten. Vanaf ons trouwen hebben we de zaak samen bestierd."

ook de benodigde papieren om zijn vader te kunnen opvolgen. Dat is hard nodig, want het Stationskoffiehuys draait in deze periode zo'n 300.000,- gulden omzet per jaar en dient professioneel geleid te worden. Het gebouw is in de loop der tijd fors uitgebreid: er is een cafézaal (83 m²), een voorzaal (71 m²), een achterzaal (43 m²), een foyer (86 m²), een toneelruimte (59 m²), een kleine zaal (29 m²) én een slijterij (16 m²), die vanaf 1972 op de plaats van de 'oude' woonkamer is gevestigd.

In Henk leeft de rijke traditie van het familiebedrijf Korderijnk voort. Het wekelijkse spel met de vertegenwoordigers van de grote drankenmerken kent hij als geen ander en bij de vleesverwerkingscentrale van de Coveco, de opvolger van de export-slagerij van Zendijk, is hij kind aan huis. Bovendien is Henk eveneens een fervent biljartliefhebber en wil dat Twello dan ook graag laten zien...

Eind 1973 wordt het bedrijf in goed overleg van vader op zoon overgedragen, zoals het een familiebedrijf betaamt. Henk is van jongs af aan in de zaak van zijn ouders opgegroeid. Hij maakt de biljartsuccessen, de vele dansvoorstellingen en de verbouwingen van de jaren '50 en '60 van nabij mee. Als hij in 1970 zijn diploma 'Vakbekwaamheid Restauratiebedrijf' haalt, in 1973 gevolgd door het diploma 'Handelskennis Horecabedrijven', heeft hij

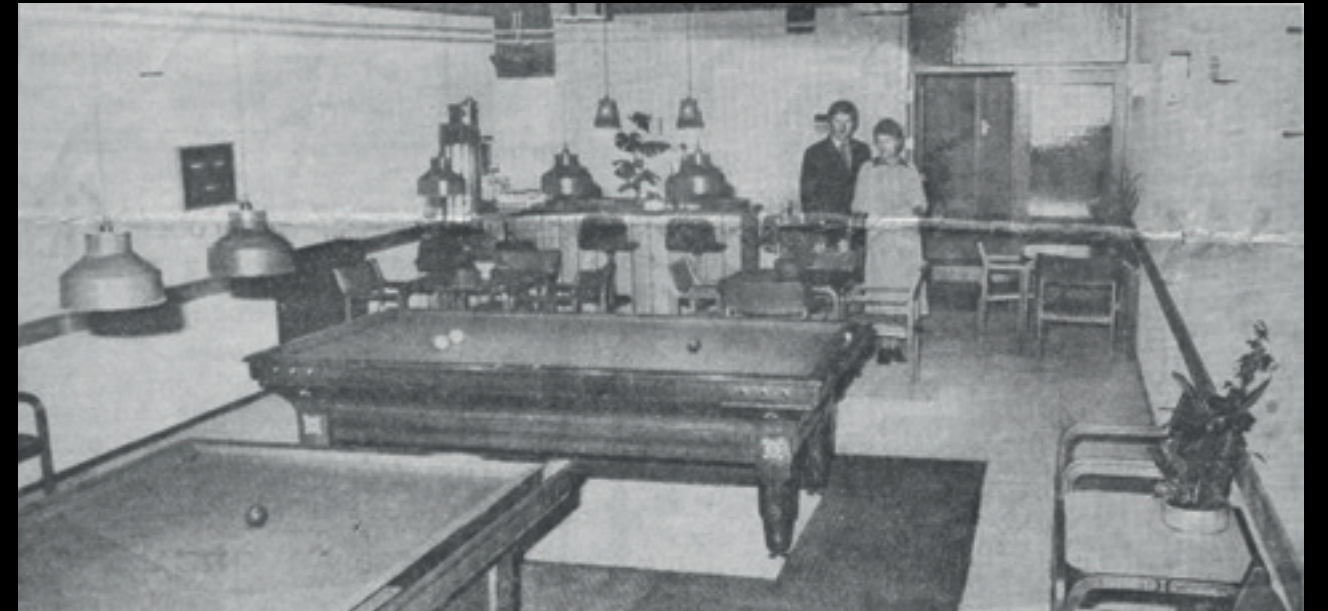
Het aloude Stationskoffiehuis

Henk en Diny Korderijnk vergroten eind jaren '70 de biljartzaal

Als Henk Korderijnk eind 1976 het Stationskoffiehuis laat verbouwen, neemt hij daarbij natuurlijk architect Co Hartgers in de hand. Zo blijft de signatuur van het markante pand immers in tact. Maar een voorname ingreep vindt wel ondergronds plaats... Het grote succes van de biljartclub heeft de afgelopen jaren tot een ware toeloop van beoefenaars geleid, die Henk voortaan in een geheel aparte ruimte wil ontvangen. Dat wordt gerealiseerd in de onderverdieping, waar een gloednieuwe biljartzaal wordt gebouwd. De kelderruimte

biedt vanaf dan plaats aan een biljartzaal van maar liefst 60 m², met een ruime entree, toiletten en een garderobe. Een echte luxe voor deze tijd.

Maar de renovatie die in 1977 plaatsvindt, heeft de bezoekers van het Stationskoffiehuis nog meer te bieden. Want voortaan krijgt het restaurant een belangrijkere rol in het geheel: naast biljarten, feestvieren en vergaderen kan men er vanaf deze tijd ook terecht voor een uitgebreid ontbijt, een stevige lunch of een lekker diner. De uitbreiding van de horec afaciliteiten

boven Henk en Diny Korderijnk staan trots in de nieuwe biljart-zaal van 60 m² die in de onderverdieping is gebouwd.
links Het Stationskoffiehuis als 'Café Restaurant' wordt in 1977 geheel in stijl vernieuwd door architect Co Hartgers.

krijgt weer een nieuw leven

zorgt ervoor dat tal van verenigingen en bedrijven in de jaren erna nóg vaker gebruik van het Stationskoffiehuis gaan maken. Hiermee speelt Henk Korderijnk als ondernemer in op de trend dat gasten de feest- en vergaderarrangementen luxer en completer verzorgd willen zien. Want gemak dient de mens... In de nieuwe opzet kan het Stationskoffiehuis, met haar unieke combinatie van een zalencentrum, een café en een restaurant ineen, daar geheel in gaan voorzien. Het is een kentering voor het bedrijf.

In januari 1977 wordt het vernieuwde pand, in stijl met de familietraditie, feestelijk geopend. Met een gezellige receptie, een 'Open Huis' en een speciale feestavond voor de verenigingsbesturen, zakelijke relaties en vrienden wordt het nieuwe jaar voorspoedig ingeluid. De opening wordt verricht door de jonge Rogier Korderijnk, de zoon van het echtpaar Henk en Diny Korderijnk. Zo krijgt het aloude Stationskoffiehuis weer een nieuw leven.

Het restaurant van het Stationskoffiehuis ondergaat een echte metamorfose

Het café heeft *als sociaal trefpunt* zijn beste tijd gehad

Het restaurant blijkt al snel volop in trek in Twello en omgeving. De gerechten uit 'grootmoeders keuken' slaan aan en een leerling-kok komt het team versterken. In het weekend en op drukke avonden maakt Korderijnk ook graag gebruik van tal van invalkrachten. Vooral bij het verzorgen van grote diners is extra hulp wel gewenst.

Maar in dezelfde periode vindt ook een andere belangrijke, sociaal-maatschappelijke verschuiving plaats. Steeds meer sportverenigingen krijgen in de jaren '80

eigen gebouwen met kantinevoorzieningen. Dat betekent ook dat de aanloop van bezoekers naar het café gaandeweg steeds minder wordt. De aloude 'bruine kroeg' van Stationskoffiehuis verliest zo haar traditionele functie als sociaal trefpunt. Het bezoek neemt zienderogen af en de trouwe klanten worden ook al een jaartje ouder... Met het oog op de loyale klantenkring houdt de familie Korderijnk het café nog wel een tijdje geopend, maar langzamerhand verdwijnen ook de laatste krukken aan de bar.

In een interview met de krant vertelt Henk Korderijnk: "Met het oog op de toekomst hebben we er voor gekozen om ons meer toe te leggen op de exploitatie van het restaurant en op het verhuren van zalen. Het cafégebeuren heeft de afgelopen jaren nogal wat klandizie verloren aan sportgebouwen en kantines. Daarom hebben we het accent verschoven naar de eetsfeer."

De bezoekers van het Stationskoffiehuis merken na een nieuwe verbouwing in 1988 bij binnenkomst al dat er andere

tijden zijn aangebroken. De 'bruine kroeg' heeft plaats gemaakt voor een eigentijdse inrichting van het restaurant, met lichte, pastelachtige tinten, spiegels aan de wand en slijk geklede tafeltjes. Het restaurant heeft een echte metamorfose ondergaan en is niet meer de plek voor een 'avondje hangen aan de bar'... "Als sociaal trefpunt heeft het café zijn beste tijd gehad. Dat is jammer, maar wij hebben daar niet te zwaar aan getild. Zonder typische barfunctie kan het hier ook best gezellig zijn."

(Van een onzer verslaggevers)

TWELLO - Er komt in de gemeente Voorst een nieuw model voor de werkloosheidsbestrijding en dat heet het Voorster Model. Een werkloze kan daarbij voor al zijn vragen aankloppen bij één persoon.

Met deze mededeling verraste gethouder drs. G.H.P. Wijers gisteren de 140 bezoekers aan het symposium van de jarige Stichting Mens en Werk in Twello. Prof. dr. W. Albeda beschreef een verlaging van de minimumlonen en verscherping van WAO-regelingen als het beste medicijn.

Het Zweedse model heeft zijn langste tijd gehad. Ik denk dat we het in de toekomst met het Voorster model moeten doen. Dat betekent dat elke werkloze in principe voor alle problemen met één bijstandsmatenschappelijk werker te maken heeft: voor de uitkering, voor de bijscholing en voor de werkervaring. Hij heeft nog maar één loket te maken, vermaarde Wijers over deze 'vinding'. Wijers heeft in het raadhuis al eens meer mededelingen over gedaan, maar ook gisteren ging hij

Prof. dr. W. Albeda (midden) tijdens zijn stichting Mens en Werk in Twello. Hij geeft de 'Lubberiaanse' ontwikkeling in het ka

Model Voorst: voor werkloze één loket

Staatssecretaris Smit-Kroes in Twello:

„Teuge is en blijft tertiair vliegveld”

(Van een onzer verslaggevers)

TWELLO. — „Laat daar geen misverstand over bestaan: Teuge is en blijft een tertiair vliegveld. Niet meer, maar zeker ook niet minder. Het beleid is er volstrekt niet op gericht Teuge op te nemen in het net van nationale luchthavens. Ik moet er niet aan denken.” Aldus gistermiddag de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat, mevrouw N. Smit-Kroes, in een reactie op een redevoering van mevrouw F. Hermans, voorzitter van de Stichting Werkgroep Teuge. De staatssecretaris was naar Twello gekomen om er de „Commissie Milieuhygiëne luchtvaartterrein Teuge” te installeren. Namens omwonenden van het vliegveld Teuge maakt mevrouw Hermans deel uit van deze commissie.

De commissie, die bestaat uit ge- om tot een objectieve weging van

pen. De suggestie van Wijers werd al- leraardigst opgepikt door Terwol- denaar J. van Veen, die vanuit de zaal de volgende suggestie deed: „Kunnen al die verschillende stichtingen die zich met opvang van werklozen bezig houden niet

in verscherping van WAO-rege- ingen als het beste medicijn. Het Zweedse model heeft zijn

Na het officiële gedeelte vond de staatssecretaris even tijd voor een onderonsje met vertegenwoordigers van omwonenden van het vliegveld, voorzitter J. M. Her- Algemeen Belang Teuge.

en nog een neeboer alspreken met de stichting Mens en Werk en k zou het niet elegant vinden hier, op de verjaardag van Mens en Werk, precies te vertellen hoe we

Geslaagde bijeenkomst met minister Pronk Opbrengst actie Vijf jaar Mua wordt verdubbeld

Als Europa in beweging komt, zijn de veranderingen ook in Twello merkbaar

Een plek waar vernieuwing en traditie hand in hand gaan

Als in november 1989 de Berlijnse Muur valt en de jaren erna de handelsbarrières tussen Oost- en West-Europa gaandeweg komen te vervallen, komt heel Europa in beweging. Ook in Nederland brengen deze veranderingen veel teweeg. Oude politieke conflicten tussen rechts en links worden in een 'paars' kabinet overbrugd en een nieuwe periode van grote welvaart breekt aan.

Ook bij het Stationskoffiehuis zijn de veranderingen merkbaar. Staatssecretaris

van Verkeer en Waterstaat Nélie Smit Kroes (VVD) komt er op verzoek van de 'Stichting Werkgroep Teuge' uitleggen dat het beleid er echt niet op gericht is om van vliegveld Teuge een nationale luchthaven te maken. Dat stelt de omwonenden gerust... En de gemeente Voorst presenteert er plannen voor het 'Model Voorst', waarbij een werkloze voortaan bij één persoon kan aankloppen in plaats van bij vele instanties. De revolutionaire 'één loket-gedachte' is zodoende geboren. En tussen alle maatschappelijke

commotie en vernieuwing door organiseert minister van Ontwikkelingssamenwerking Jan Pronk (PvdA) in een van de zalen van het Stationskoffiehuis een drukbezochte bijeenkomst waarbij er veel geld wordt ingezameld voor de Derde Wereld. Het idee dat we onze toegenomen welvaart beter moeten verdelen vindt vanuit Twello dan ook veel weerklank in het land.

Het Stationskoffiehuis is in deze jaren een plek waar vernieuwing en traditie hand in hand gaan. Want ook tal van traditionele

organisaties voelen zich er al vele jaren bijzonder welkom. Zoals de 'Nederlandse Bond van Plattelandsvrouwen', die komt vieren dat ze er kort na de Tweede Wereldoorlog zijn opgericht. De grote zaal is op die dag tot op de laatste plaats bezet en de sfeer is uitbundig. Onder het motto 'Vrij en Bewust aan de toekomst bouwen' dragen de aanwezige vrouwen de emancipatie een warm hart toe en zetten de bloemetjes buiten...

Er wordt elke week een stukje *geschiedenis* geschreven

Een ieder in Twello groeit er mee op

De nieuwe invulling van het Stationskoffiehuis leidt tot een nog flexibelere opzet van het bedrijf. Dit komt ook tot uiting in het gebruik van zalencomplex. Er is een toneelzaal, verschillende feest- en vergaderzalen, een nieuwe barbecueplek én een biljart-ruimte in het souterrain. Er kunnen op hetzelfde moment diverse 'happenings' plaatsvinden: de verschillende zalen kunnen gelijktijdig en zonder hinder van elkaar worden benut. Het vaste toneel wordt in de jaren '90 vervangen door een mobiel toneel, zodat men in de grote zaal voortaan kan beschikken over een ruimte van meer dan 200 m². De zaal krijgt ook een parketvloer die de tand des tijds kan doorstaan.

Het á la carte restaurant verzorgt dan zowel zakenlunches als familiediners en buffetten. Dat kan dus intiem met z'n tweetjes zijn, maar ook met een hele grote groep gasten. Bovendien is er voor kleine party's ook een inpanidige en sfeervolle barbecue aanwezig, die door Henk Korderijnk met 'timmermans-oog' zelf is vervaardigd.

De zalen worden doordeweeks veelal gebruikt voor tal van vergaderingen die er namens organisaties uit Twello en verre omgeving plaatsvinden. Maar het echtpaar Korderijnk beleeft ook heel veel plezier aan het organiseren van de vele bruiloften, partijen en diners die met name in het weekend in het zalencomplex plaatsvinden. "Van deze mensen gaat de meeste dankbaarheid uit", vertelt Henk Korderijnk. "Na het eten zeggen ze dat het gesmaakt heeft en ze bedanken vriendelijk."

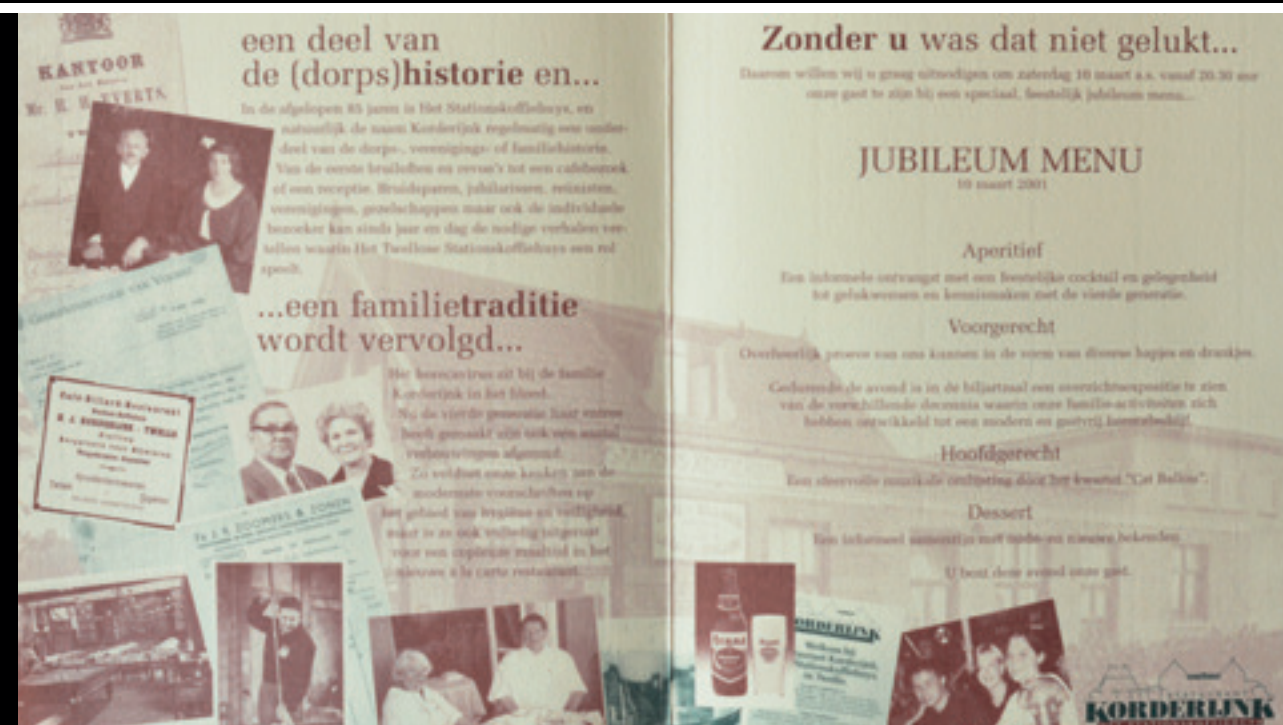
Zo schrijft het Stationskoffiehuis elke week opnieuw een stukje van de geschiedenis van Twello. In menig verenigingsarchief en familiealbum wordt de familie Korderijnk genoemd en geroemd en aan tal van belangrijke zakelijke beslissingen ligt een gezellige bijeenkomst bij het familiebedrijf ten grondslag. Een ieder in het dorp groeit er zo mee op, alsof het nooit anders is geweest. "Het Stationskoffiehuis is met het dorp veranderd en omgekeerd", vertelt het Deventer Dagblad treffend in een reportage.

Opvolgers Stationskoffiehuys staan klaar

Twee generaties Korderijnk in beeld **vlnr** Henk, Diny, Rogier en Nathalie Korderijnk en Margriet Edenburg-Korderijnk.

De Jubileum-menukaart bij het 85-jarig bestaan in 2001, met vele oude foto's die verwijzen naar de rijke traditie.

Met zoon Rogier Korderijnk wordt het á la carte restaurant op de kaart gezet

“Gezellig en sfeervol, fijne bediening”

Vanaf 2000 dient zich de vierde generatie Korderijnk aan in het familiebedrijf, dan doet zoon Rogier (1975) zijn intrede. Rogier groeit van jongs af aan op in de drukte van het Stationskoffiehuys en weet al vroeg dat zijn toekomst in de horeca ligt. Maar eerst laat hij zich elders verder scholen. Op zijn 18e verlaat hij Twello en bezoekt de Middelbare Hotelschool in Apeldoorn. Daarna volgt hij een stage op Vlieland om zich op de praktijk voor te bereiden. Vervolgens werkt hij bij het ‘Marriott Hotel’

in Bristol (Engeland) en doet hij ervaring op bij ‘Hotel Huis ter Duin’ in Noordwijk. In Noordwijk ontmoet hij zijn partner Nathalie Driessen. Hierna werkt Rogier als sommelier bij ‘Hofstede de Cleyburch’, dat over een groot á la carte restaurant beschikt. Hij wordt er aangewezen om de wijnkelder te beheren. “Daar heb ik een enorme wijnkennis opgebouwd en ik ga deze hier in de praktijk brengen”, vertelt hij als in maart 2001 samen met Nathalie zijn intrede doet in het bedrijf van zijn ouders.

De ervaring en ideeën die Rogier in al die jaren bij andere, toonaangevende restaurateurs heeft opgebouwd, kan hij in Twello dan ook direct in de praktijk brengen. Want zijn komst betekent dat het Stationskoffiehuys de ingeslagen weg om een restaurant van formaat te worden, verder inzet. En niet alleen de wijnkaart wordt uitgebreid...

Want Henk en Diny Korderijnk benutten de komst van hun zoon en schoondochter om het restaurant nog meer allure te geven. De keuken wordt qua hygiëne en

veiligheid gemoderniseerd en het geheel krijgt nu echt het karakter van een á la carte restaurant. De eerste reacties zijn veelzeggend. “Gezellig, sfeervol, fijne en leuke bediening”, laten bezoekers in het lokale nieuwsblad ‘Voorster Nieuws’ enthousiast weten. Op zaterdag 10 maart 2001 worden Rogier en Nathalie bij het 85-jarig jubileumfeest op informele wijze voorgesteld aan de trouwe bezoekers. Met hun vernieuwende inbreng weten ze het Stationskoffiehuys voortaan ook culinair volop op de kaart zetten.

Het 'ouderwets' gezellige karakter is altijd in tact gebleven

Een rijke traditie, maar

zonder u
was dat niet gelukt...

Groeten uit Twello

W ie begin 21e eeuw bij het Stationskoffiehuys binnen loopt, wordt er op een bijna 'ouderwets' gezellige wijze ontvangen. De sfeer is vriendelijk en informeel, de uitstraling is klassiek en eigenlijk een beetje tijdloos. Hoewel er talloze veranderingen zijn geweest, is het karakter van het aloude Stationskoffiehuys al die tijd in tact gebleven.

Het is in Twello een onlosmakelijk onderdeel van de rijke dorps-, verenigings- en familiehistorie geworden. Vanaf de eerste bruiloften en kostelijke revue's tot aan het gezellige cafébezoek en het bijwonen van tal van feestelijke recepties. Zo kunnen bruidsparen, jubilarissen, reünisten, verenigingen, gezelschappen maar ook individuele bezoekers sinds jaar en dag mooie verhalen vertellen waarin het aloude Stationskoffiehuys een rol vervuld.

In deze lijn wordt het Stationskoffiehuys de jaren na 2000 dan ook voortgezet. Daarbij verandert de rol van Nathalie helaas al snel, nadat bij haar al in 2001 reuma wordt geconstateerd. Dat maakt het actief werkzaam zijn in de horeca onmogelijk voor haar. Desondanks weet Rogier samen met zijn ouders de rijke traditie te continueren én daarbij stapsgewijs weer nieuwe wegen in te slaan.

Als blijkt dat ABC Vastgoed de wijk achter het bedrijf verder wil gaan ontwikkelen, koopt de familie Korderijnk in 2006 de grond langs het 'Raccordement'. Dat is het deel dat naast de spoorlijn ligt en lange tijd diende als transportlocatie voor de toenmalige vleesverwerkingscentrale. Dit biedt het Stationskoffiehuys nogmaals de mogelijkheid om een grote verbouwing uit te voeren en de aanwezige zalen-capaciteit verder te vergroten. Maar het

'Zonder u was dat niet gelukt...' vertelt de jubileummenukaart passend in 2001 aan haar gasten. En een mooie overzichtsexpositie in de biljartzaal toont de hechte band die altijd tussen het dorp en het familie-bedrijf heeft bestaan.

is eveneens het moment waarop bij de familie én haar gasten de vraag rijst of de naam 'Stationskoffiehuys' het moderne, multifunctionele bedrijf nog wel voldoende recht doet...

De verbouwing: een ander cachet en nóg flexibeler

‘Wat m’n ogen zien, maken m’n handen’

Op het uitgestrekte terrein achter het Stationskoffiehuis is een eeuw lang de vleesverwerkingscentrale van Zendijk gevestigd geweest, later Coveco en Dumeco genaamd. Maar vanaf 2008 wordt het gebied gebruikt voor de komst van een aantal nieuwe appartementen. Henk Korderijnk bewaart nog altijd goede herinnering aan de slachterij. “Als kind bracht ik er koffiekannen en broodpakketjes voor de overwerkers”, vertelt hij. “Maar het bedrijf kwam ook bij ons als er vergaderingen, rondleidingen of jubilea waren.

Het was al die tijd een bijzondere relatie van ons. Door de sterke groei van Twello in de jaren ‘90 ontstond er echter steeds meer weerstand tegen de stank- en geluidsoverlast. Dat luidde het einde van de slachterij in.”

Als Korderijnk een deel van het vrijgekomen terrein bij het Stationskoffiehuis betreft, geeft dat geheel nieuwe mogelijkheden. Aan de zij- en achterkant wordt een imposant, uit zwart baksteen opgetrokken gebouw als een soort schild om het bestaande, authentieke pand gebouwd.

De zijgevel is van glas, wat het een open karakter geeft, zeker door het ruime terras wat zich ervoor bevindt. Bij de grootschalige verbouwing laat Henk Korderijnk het ‘timmerlieden-verleden’ van de familie spreken. “Wat m’n ogen zien, kan ik met m’n handen maken”, vertelt hij. “Soms zie ik ergens een mooie bar, dat sla ik op en vervolgens kan ik hem zelf maken. Zo werkt dat. Veel mensen zeggen dat ik aannemer had moeten worden...”

De verbouwing in 2008 geeft het Stationskoffiehuis een ander cachet. Het maakt het bedrijf nóg veel flexibeler dan voorheen. Er zijn vanaf dan vijf zalen van in totaal circa 400 m², een á la carte restaurant met 24 couverts én een brasserie voor lunches of een kop koffie met wat lekkers erbij. De zalen zijn multifunctioneel inzetbaar voor feesten, bruiloften, recepties, zakelijke bijeenkomsten en de ouderwets gezellige toneelavonden. Op één avond kunnen er wel vijf verschillende gezelschappen in de zalen worden ondergebracht, zonder dat men weet van elkaar heeft.

“Het 100-jarig jubileum in 2016 is de kroon op ons werk”

Het gerespecteerde familiebedrijf leeft met gepaste trots naar het eeuwfeest toe

De verbouwing werpt haar vruchten af. Vele avonden en weekenden zijn de zalen voortdurend gevuld. Zowel particulieren, bedrijven als verenigingen maken er dan dankbaar gebruik van. Ook in de lastige jaren die volgen als nasleep van de ‘kredietcrisis’ en die landelijk tot minder horeca-inkomsten leiden. Want de familie Korderijnk weet, dankzij haar loyale klantenkring, stabiel te blijven.

De naam ‘Stationskoffiehuis’ roept bij nieuwe bezoekers echter steeds meer vragen op. Ze associëren het niet direct met een in alle opzichten geheel verzorgde avond voor hun familie, bedrijf of vereniging. Het is in de beleving van velen vooral een naam die aangeeft dat men er alleen even een kop koffie kan drinken, als ‘tussenstop’. Maar er kan allang veel meer... Met het oog daarop besluiten Henk en Diny de naam te veranderen in ‘Brasserie Restaurant Korderijnk’, een naam die ook veel meer recht doet aan het culinaire karakter van de onderneming.

“We hebben als onderneming altijd geïnvesteerd en verbouwd”, vertellen Henk en Diny Korderijnk. “Alleen zo kunnen we met de tijd meegaan. Dat doen we ook in moeilijke tijden, want dit betaalt zich in de toekomst uit. We zijn immers een gevestigde naam, dat gaat van mond tot mond. Onze goede reputatie zorgt ervoor dat mensen vertrouwen in ons houden en blijven terugkeren. Sommigen hebben hier hun huwelijksfeest gehouden en vierten 50 jaren later hun gouden bruiloft bij ons.”

“Maar ook bedrijven en verenigingen weten ons al vele jaren te vinden. Muziekvereniging ‘Excelsior’ komt hier al bijna 100 jaar. Dat geeft veel continuïteit. Ze waarderen onze persoonlijke, betrokken werkwijze. We gaan niet altijd voor de centen, we willen het voor onze gasten zo goed mogelijk hebben. Op de wijze die bij hun past. Altijd met de juiste sfeer, al een eeuw lang. Het 100-jarig jubileum in 2016 is daarom de kroon op ons werk.”

Brasserie Restaurant Korderijnk en SNP *samen 150 jaar ervaring!*

Dit jaar vieren wij als Schimmel & Plante ons vijftigjarig bestaan. Voor ons kantoor was dit jubileum een mooie aanleiding om de huisstijl en de website te vernieuwen.

Huisstijl

De nieuwe naam van ons kantoor SNP Adviseurs is een korte, krachtige naam, waar zowel de naam van de grondleggers als van de huidige partners Stef, Nico en Paul uit herleid kan worden. Wij hebben het grondig aangepakt. Naast deze naamswijziging is de huisstijl vernieuwd, de website aangepakt en een accountantsapp gelanceerd. De accountantsapp is een gebruikersvriendelijke en overzichtelijke app die beschikt over alle benodigde kenmerken. Klanten kunnen direct via de app contact opnemen met hun eigen adviseur of een vraag stellen. De laatste nieuwtjes op financieel gebied zetten we gelijk door via ons Twitteraccount naar onze volgers.

dienstverlening zich zelden tot één van deze disciplines. Wij hechten veel waarde aan persoonlijke aandacht en kwalitatieve dienstverlening. Voor onze klanten hebben we een vast aanspreekpunt wat als heel prettig wordt ervaren.

Onze relatie met Brasserie Restaurant Korderijnk

Sinds de jaren '60 mogen wij de accountantsfunctie vervullen bij Brasserie Restaurant Korderijnk. Dat betekent dat wij de jaarrekening samenstellen, de aangiften inkomstenbelasting verzorgen en de loonadministratie voeren. In die tijd hebben wij de familie Korderijnk leren kennen als hardwerkende gedreven ondernemers, die kwaliteit hoog in het vaandel hebben staan en met hun tijd meegaan. De familie Korderijnk heeft een goede naam opgebouwd in de regio, getuige het feit dat ze dit jaar 100 jaar bestaan. Wij willen hierbij de familie Korderijnk van harte feliciteren met het jubileum, een hele prestatie waar ze trots op mogen zijn!

SNP Adviseurs

Wij zijn al vijftig jaar een begrip in Twello en omstreken. Zowel ondernemers als particulieren kunnen bij ons kantoor terecht voor accountancy, fiscale dienstverlening, salarisverwerking, advies en voor een klankbord. Dankzij de betrokkenheid en inzet van onze medewerkers beperkt de

foto boven
de partners van SNP, vlnr:
Stef Hoogstraten, Paul Gensen,
Nico van Zanten

Koninklijke Horeca Nederland

Koninklijke Horeca Nederland Apeldoorn feliciteert familie Korderijnk en de medewerkers van Brasserie Restaurant Korderijnk met hun honderdjarig jubileum.

Doorzettingsvermogen

Het is voor mij een grote eer om namens Koninklijke Horeca Nederland Apeldoorn een bijdrage te leveren aan dit speciale glossy magazine. Buiten het feit dat dit prachtige restaurant een begrip is in Twello en omgeving wil ik met name familie Korderijnk persoonlijk complimenteren met hun doorzettingsvermogen, creativiteit, oprechte gastvrijheid en enthousiasme door de jaren heen.

Midden in de samenleving

In de korte tijd dat ik ze heb leren kennen ben ik onder de indruk geraakt van hun passie "Brasserie Restaurant Korderijnk". De zaak is steeds eigenhandig verbouwd en

meegegroeid met de veranderende wensen van de gast. De familie organiseert diverse leuke evenementen die getuigen van maatschappelijk verantwoord ondernemen waarmee ze midden in de samenleving staan maar ook laten zien dat je continu de gast weer zelf moet verrassen.

Koninklijke Horeca Nederland kijkt uit naar nog vele jaren samenwerking en wenst de familie Korderijnk én hun medewerkers een fantastisch jubileumjaar toe!

Jan Willem van der Straaten,
Regiomanager
Koninklijke Horeca Nederland

SNP ADVISEURS
ACCOUNTANTS • FISCALISTEN

Nieuwe naam
Vertrouwde dienstverlening

voorheen:
Schimmel & Plante

Oudheidkundige Kring Voorst

Oudheidkundige Kring Voorst is opgericht 18 december 1975.

‘Vorst is een dorp, of nog liever een gemeente, vol historie. Oude geschriften beginnen hun relaas al twaalf eeuwen terug en van nog veel vroeger vertellen stille getuigen in het land - grafheuvels uit de ijzertijd- en de diep in de grond verborgen scherven en brokstukken, van wat ooit een mensenhand diende.’ Dat waren de eerste woorden van het toenmalig bestuur in onze eerste Kronyck, ruim 40 jaar geleden.

Veranderd

Door de jaren heen is het werk binnen de OKV nadrukkelijk veranderd. Van fotograferen en fysiek opslaan naar digitalisering en zichtbaarheid via internet. Ook onze bibliotheek is veranderd en geeft gestructureerd veel broninformatie over omgeving, woonplek en families. En onze Kroniek groeide in de tijd uit tot een kleurrijke uitgave, zoals de leden die vier keer per jaar ontvangen.

Springlevend

De OKV is springlevend en nog niet klaar met de historie van onze gemeente Voorst. Informatievormen verbeteren en vastleggen wat ouderen vertellen voedt ons bestaan. De komende jaren blijven uitdagend en zonder leden geen vereniging. Wij willen ons explicieter richten op jongeren en het aantal van 825 leden verhogen naar rond de 1000. Onze 38 actieve vrijwilligers zijn de drijvende kracht achter ons succes en voortdurend zoeken wij naar versterking.

Accommodatie

‘De kennis van land en volk van de Gemeente Voorst’ zoals verwoord in ons oprichtingsstatuut is nog steeds de kern van onze activiteiten. Op veel terreinen van gemeentearchief, klompenmarkt, lezingen, fotoreportages tot genealogie zijn de vrijwilligers bezig de verbindingen te leggen. In de achterliggende jaren zijn veel boeken uitgegeven of inhoudelijk ondersteund met tekst en foto. Daar gaan wij natuurlijk mee door, maar een van de uitdagingen voor de komende jaren zal een eigen accommodatie zijn die past bij een historische vereniging en middels fysieke materialen recht doen aan de historie van onze gemeente Voorst.

Leden en vrijwilligers feliciteren de familie Korderijnk met het 100 jarig jubileum van Stationskoffiehuys naar Brasserie Restaurant Korderijnk.

Billardfabriek Wilhelmina

Billardfabriek Wilhelmina feliciteert de familie Korderijnk met haar 100-jarig jubileum. Onze firma heeft ook enige jaren geleden deze mijlpaal gehaald. Billardfabriek Wilhelmina bestaat sinds 1898.

Wilhelmina

De keuze van de naam kwam tweeledig tot stand. Het was het kroningsjaar van koningin Wilhelmina en Wilhelmina was ook de naam van de echtgenote van de oprichter van het bedrijf. Onze vader, Cees van Oosterhout, heeft het bedrijf in 1963 overgenomen en het wordt nu door ons, Paul en Robert van Oosterhout, voortgezet.

Carambole

Wilhelmina Billards verzorgt al sinds de zestiger jaren het onderhoud aan de carambole billards bij Brasserie Restaurant Korderijnk. Wij hopen dat de biljarters nog jaren op niveau de thuisclub Biljartvereniging Het Stationskoffiehuys verdedigen! Wij danken de familie voor het in onze firma gestelde vertrouwen. Een geslaagde viering van het jubileum!

Groothedde Vaassen
Service provider in meat

Groothedde Vaassen

Wij zijn leverancier van rund-, varkens-, lams- en kalfsvlees aan retail, vleeswaren-industrie en horeca. Het bedrijf wordt geleid door vader Henny en zonen René en Jos. Passie voor het product, gecombineerd met kennis van de markt en een grote mate van enthousiasme, is de draagvlak van ons bedrijf.

Wij betrekken ons vlees van zorgvuldig geselecteerde bedrijven in binnen- en buitenland. Deze spreiding hebben wij bewust opgezet om de juiste kwaliteiten voor onze afnemers continu te kunnen verzorgen.

Samenwerking

In 1997 zijn wij het bedrijf gestart in Vaassen en vrijwel direct heeft Henk Korderijnk zich gemeld om afspraken te maken voor levering aan zijn restaurant, van vlees van zeer goede constante kwaliteit. Dat wij het vlees kunnen leveren uit onze eigen gekoelde opslag, was voor Korderijnk erg belangrijk. Ook bij grote drukte kan er zodoende altijd alle dagen van de week geleverd worden. De samenwerking Korderijnk-Groothedde is vanaf de eerste dag plezierig geweest. Wij kenden elkaar al heel wat jaren, omdat Henk ook zijn vlees al inkocht bij Wolff Vlees in Twello, waar Henny verantwoordelijk was voor de binnenlandse afzet.

Grappen en grollen

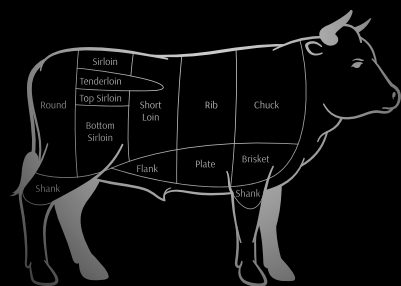
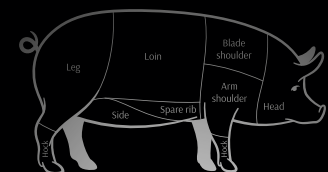
Alle klanten waar mee wij gingen eten, deden wij een grote dienst door bij de familie Korderijnk aan tafel te gaan. Met Diny in de keuken was smaak en presentatie op hoog

niveau gegarandeerd. Samen met de gastvrijheid van Henk, met zijn grappen en grollen, was het diner altijd een succes.

Op een dag was het hilariteit bij onze Griekse klanten, omdat Henk op een gegeven moment tijdens het afruimen een grote stapel borden liet vallen. Vooropgezet plan van hem, want de borden waren al oud, bleek later! Om nooit te vergeten was de oudjaarsborrel, waarbij Henk vanachter de bar de oliebollen toegooide als je er een vroeg. Of het moment dat een van onze collega's een jonge borrel met suiker vroeg en erbij vermeldde dat hij het liever niet in dat kleine glaasje wilde waarin het normaal werd geserveerd. 'Is mogelijk', zei Henk. Hij kwam terug met een groot cognacglas met een beetje jenever, suiker en een piepklein lepeltje.

Warm en welkom

Mooie herinneringen aan een fantastisch restaurant, gerund door vakkundige prachtige mensen! Herinneringen aan een warm restaurant, waar je je altijd welkom voelt en tevreden vandaan komt. Mooi dat ook de jonge generatie dit bedrijf voortzet en verder uitbouwt, waardoor deze parel in Twello blijft bestaan.

**DAAR PROOSTEN WE OP BIJ
KORDERIJNK**

Brand Bierbrouwerij

De oudste brouwerij van Nederland

Sinds 1340 wordt er al bier gebrouwen in Wjlre. Daarmee is de Brand Bierbrouwerij de oudste brouwerij van Nederland. De historie van het merk gaat gepaard met een mooie reeks aan nieuwe bieren. Brand heeft altijd geloofd dat de smaak het verschil maakt. Daarom introduceerde Brand in 1949 het speciaal bier Brand Imperator, het oudste speciaal bier van Nederland. In de jaren '60 kwam Brand als eerste met het welbekende fluitje op de markt.

De Brand Bierbrouwedstrijd

Middels de jaarlijkse Brand Bierbrouwedstrijd, stimuleert Brand de steeds groter wordende groep Nederlandse thuisbrouwers. Deze hobbybrouwers worden uitgedaagd om een nieuw speciaal bier te brouwen. De winnaar mag samen met Brand zijn of haar bier in Wjlre brouwen. Zo ontstaat er een mooie samenwerking tussen de creatieve en gepassioneerde hobbybrouwers en de ambachtelijke meesterbrouwers van Brand met tot nu toe vier prachtige bieren in het vaste Brand assortiment.

De Bieren van Brand

In 2016 hebben 200 thuisbrouwers het beste uit zichzelf naar boven gehaald om een zo lekker mogelijke Porter te brouwen. Een internationale

vakjury beoordeelde alle bieren, waarna de Porter van Dennis Pancras en Niels Bosman overtuigend won. Dit winnende bier volgt de eerdere winnaars op: 't Mag Pilsener van Marc Vriens (2012 - niet meer verkrijgbaar), Brand Zwaar Blond van Jacques Bertens (2013), Brand IPA van Jeroen Free (2014) en Brand Saison van Bart Engel (2015). Deze Bijzondere Bieren zijn onderdeel van het prachtige assortiment bestaande uit twaalf mooie Brand bieren. Naast de winnaars van de Brand Bierbrouwedstrijd en onze krachtige Brand Pilsner brouwen wij: een heerlijk frisse Weizen, een uitbundig hoppige Uhr Pilsner UP, een mildzoete Imperator, een klassieke Oud Bruin, een kruidige Sylvester, een herfstige Dubbelbock en een fruitige Lentebock.

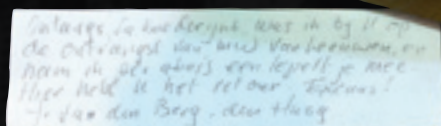
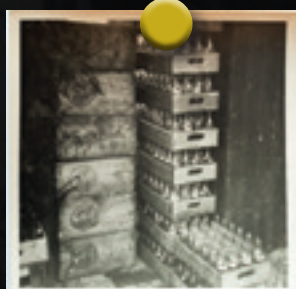
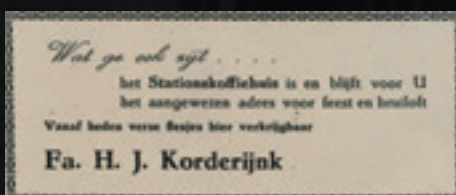

Dit magazine is mede mogelijk gemaakt door:

Dit magazine is mede mogelijk gemaakt door:

BRASSERIE - RESTAURANT
SINDS 1916

KORDERIJNK

Stationsstraat 31
7391 EH Twello
t: +31 (0)571 27 18 51
info@korderijnk.nl
www.korderijnk.nl

© 2016, Korderijnk, Twello

Stationskoffie